

Carolus voor de rechter
Studentengrap ontspoord

Wiskundemeiden deel 2
'Het is verrekte moeilijk'

In het malarialab
'Ik haat jeuk'

Huisfeest!

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

utn

**Voornemens, inzake, temeer daar...
of:
van plan, over, vooral omdat?**

Schrijft ú Raak Radbouds?

Kijk voor ons aanbod schrijftrainingen en onze tekstservice op www.ru.nl/utn

Voor schrijftips kijk op www.ru.nl/raakradbouds

UTN, Erasmusplein 1, 6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59 E utnsecr@let.ru.nl www.ru.nl/utn

Het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen
maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen

Bij ons hebben studenten meer voordeel!

Nu een 2-jarig
Hi €20 Abonnement
voor maar

€16
per maand

- Betalen als je stufi binnen is
- Je abonnement pauzeren als je voor studie/stage naar het buitenland gaat

Ga naar hi.nl/studenten
of bel 0800-0346

Welkom
bij de
hi Society

Zaterdag 15 december

Open dag op locatie van 11.00 tot 13.00 uur

Ubbergseveldweg 101-103 te Nijmegen

42 LUXE APPARTEMENTEN OP TOPLOCATIE

Porta Romanum wordt gerealiseerd in Nijmegen-Oost aan de Ubbergseveldweg nabij het Kopse Plateau. Dit gebied kenmerkt zich door haar rustige en groene karakter en ligt dicht bij de vele voorzieningen die de stad u biedt.

Het nieuwbouwproject omvat 42 luxe appartementen met een grote diversiteit aan indelingen en oppervlakten. Het plan kenmerkt zich door een hoog afwerkingsniveau met oog voor details. Onderdeel van het gebouw is het atrium; een ruim, overdekt en licht binnenplein. Dit atrium is alleen voor bewoners toegankelijk. Rondom het appartementengebouw komt een onder architectuur aangelegde tuin met visualisaties van de Romeinse historie.

Verkoopprijzen vanaf € 288.000,- tot € 745.000,- v.o.n.

Verkoop & Informatie

Oranjesingel 58 • 6511 NX Nijmegen
Telefoon: 024 - 382 00 00

St. Canisiusweg 22, 6511 TJ Nijmegen
Telefoon: 024 - 365 10 10

Ontwikkeling & Realisatie

De appartementen bieden u:

- een woonoppervlak van ca. 80 m² tot ca. 210 m²;
- drie, vier of zelfs vijf kamers;
- een ruim terras, balkon of loggia;
- een badkamer met Villeroy & Boch sanitair;
- een luxe SieMatic keuken met inbouwapparatuur;
- vloerverwarming in woonkamer, keuken en badkamer;
- een videofooninstallatie;
- diverse appartementen voorzien van een tweede gastenbadkamer;
- één of twee eigen parkeerplaats(en) in de ondergrondse stallinggarage;
- eigen bergruimte in de stallinggarage én in het appartement;
- een lift die ervoor zorgt dat u uw appartement comfortabel bereikt.

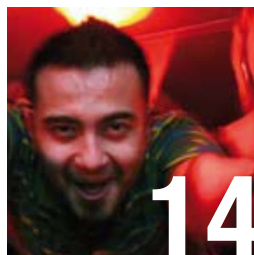
Nummer 8 • jaargang 8 • 6 december 2007

Een dag nadat de Nijmeegse opleiding milieumaatschappijwetenschappen werd uitgeroepen tot de beste van Nederland, verzorgde milieuminister Jacqueline Cramer (op de foto onder begeleiding van de collegevoorzitter en hoogleraar milieuwetenschappen Pieter Leroy) op 29 november een gastcollege over duurzaam beleid. De minister nodigde de universiteit uit mee te doen aan een van haar milieuplannen: een inkoopstelsel voor duurzame producten. /Foto: Erik van 't Hullenaar

Nieuwsachtergrond Carolus-leden voor de rechter

Maandag 3 december stonden twee bestuursleden van studentenvereniging Carolus Magnus voor de strafrechter. De officier van justitie acht hen schuldig aan wederrechtelijke vrijheidsberoving van de voormalige ab actis van studentenvereniging Ovum Novum. Hoe een studentikoze grap ontspoorde.

Studenten Het geheim van het huisfeest

U en uw onervaren huisgenoten willen een huisfeest geven. Een zoekopdracht op *Google* levert geen bruikbare hits op en ook uw ingeslapen studiegenoten zijn niet in staat u te helpen. Toch blijft het jeuken: uw studentenleven lijkt ten onder te gaan in een poel van saaiheid, regelmaat en verveling. *Vox* geeft alle benodigde ingrediënten voor een booming huisfeest.

Reportage In het malarialab

Elke dag sterven er drieduizend mensen aan malaria, vooral in Afrika. De Radboud Universiteit is een van de drie plekken ter wereld waar onderzoekers experimenten doen met menselijke malaria-infecties in de zoektocht naar een vaccin. Een kijkje in het malarialab.

en verder 4 nieuws & opinie 10 wetenschap kort 12 interview 20 Wiskundemeiden #2
26 cultuur 30 Vox Campus 32 huisgenoten

Bij dit nummer Mijn eerste huisfeest was geen succes. Het begon best oké. We deden alles volgens de zeven gouden regels voor een onvergetelijk huisfeest (zie pagina 18). Drank, check. Muziek, check. Genoeg gasten, check. Dus tegen middernacht leunden wij van de organisatie tevreden achterover met een Schultenbrau. Toen werd het wel erg lawaaiig. Niet binnen, maar buiten. Daar had de halve Kolpingbuurt zich verzameld voor een uniek staaltje studentje pesten: alle fietsen van onze gasten lagen op een rij en buurtbewoners reden er met hun Opel Manta's OVERHEEN. De dappere feestvierder die z'n fiets probeerde te redden, werd zonder overleg vol in het gezicht gemept. De politie kwam met drie busjes en stuurde iedereen onder escorte naar huis. Even later zaten wij, de huisgenoten en een handjevol logees, een beetje bedrukt in de gezamenlijke keuken. Af en toe gooide een buurman een ei tegen het raam. Er werd nog lang nagepraat over ons feest. Dat wel. /Patricia Veldhuis

Journalist Ben Knapen naar Nijmegen

Ben Knapen wordt bijzonder hoogleraar 'media en kwaliteit' aan de Radboud Universiteit. Knapen gaat onder meer helpen om een gloednieuwe journalistieke master voor de letterenfaculteit op te zetten.

Ben Knapen, die als historicus promoveerde aan de Radboud Universiteit, was onder meer correspondent en hoofdredacteur bij het *NRC Handelsblad*. Later werkte hij als communicatiebaas bij Philips en werd hij lid van de Raad van bestuur van PCM.

N naast onderzoek naar de kwaliteit van de media, gaat de media-coryfee ook college geven aan

studenten van de zojuist gestarte minor journalistiek. Knapen is daarmee een belangrijke aanjager voor de journalistieke ambities van de letterenfaculteit, die ook een journalistieke master op het wensenlijstje heeft staan. "Een masteropleiding zou een goed vervolg zijn op de minor waarvoor zich in dit eerste jaar al zestig studenten hebben ingeschreven", aldus letterendecaan Paul Sars. Hoewel het vooralsnog om een 'verkenning' gaat, verwacht Sars dat volgend collegejaar de eerste vakken van start gaan, die uiteindelijk deel zullen uitmaken van het nieuwe masterprogramma. Een Nijmeegse

journalistieke master zou de vijfde in Nederland zijn. Groningen, Rotterdam en Amsterdam (zowel VU als UvA), gingen de Radboud Universiteit voor. /RG

Kandidaten voor Room Raiders gezocht!

Zegt je kamer iets over je persoonlijkheid? In *Voxlog Room Raiders* krijgt een student de opdracht om een keuze te maken uit drie studentes, op basis van hun kamer. Of een studente maakt haar keuze uit de habits van drie mannelijke studenten. Inzet: een blind date. Na twee succesvolle afleveringen van onze datingshow op internet zoeken we weer nieuwe studenten die bereid zijn om mee te doen. Interesse? Geef je snel op bij redactie@vox.ru.nl. Vermeld je naam, leeftijd, geslacht, studierichting, adres en telefoonnummer.

Straffen geëist tegen Carolus-leden

Werkstraffen van 180 uur, waarvan zestig uur voorwaardelijk of negentig dagen hechtenis. Dat eiste het Openbaar Ministerie afgelopen maandag tegen de twee Carolus-leden en RU-studenten Frits K. en Roel van den T.

De twee zouden Mayke V., voormalig ab actis van Ovum Novum in de nacht van 4 november vorig jaar tegen haar wil hebben vastgehouden in de kelder van hun soos. Wat begon als een studentikoze grap liep uit op een drama. Tenminste voor Mayke V., die overigens niet op de zitting aanwezig was. Volgens haar verklaring heeft ze tijdens de bewuste nacht meerdere keren gezegd dat ze weg wilde. Ze heeft naar eigen

zeggen ook geprobeerd het pand te verlaten en is tot drie keer toe tegengehouden door Frits K, met wie ze tot kort daarvoor een seksuele relatie had gehad. De twee Carolus-leden, alle twee bestuursleden, stelden tijdens de zitting dat Mayke best had kunnen vertrekken. Volgens hen verbleef ze uit vrije wil tussen 7.00 en 14.00 uur zaterdagochtend in de kelder van Carolus. Ze zou na het vrijdagnachtcafé zijn gebleven omdat ze de nacht wilde doorbrengen met Frits K. De advocaat van Roel van den T., mr. P. Vestiens, noemt het onzinnig dat deze kwestie heeft kunnen uitmonden tot een rechtszaak. Nu het woord is aan de rechter, kan hij niet anders dan hopen dat de rechter laat meewe-

gen dat de toekomst van twee jonge jongens op het spel staat. "Het zijn twee nette jongens, die hard hun best doen in hun studie. Als het tot een veroordeling komt, snijdt je een hele carrière af." /PvdB, MZ Zie ook pagina 8,9

Maandag 17 december doet de rechtbank uitspraak

Pijpen om hogerop te komen: Giel Beelen geeft studenten carrière tips tijdens zijn college in de Wintertuinweek. Bekijk het filmpje op

VOXLOG.NL

D O R P S P O M P

Minister Plasterk van onderwijs wil studenten meer laten betalen voor hun masteropleiding. Volgens de minister kunnen studenten met een bachelordiploma prima de arbeidsmarkt op. Is dat zo?

Frans Janssen, marktwerving, strategie en ontwikkeling, adviseur van het college

"Het beleid van de universiteit is duidelijk: de academische opleiding is pas na de master voltooid. Als het kabinet ernaar streeft om Nederland economisch en cultureel naar een hoger niveau te tillen, is dit het paard achter de wagen spannen."

Hans Thijssen, decaan faculteit der filosofie

"Ik vind het een absurd idee om de masteropleiding te ontmoedigen. In de master maken studenten zich juist wetenschappelijke vaardigheden eigen, dat maakt het verschil voor de academicus."

Jolande van den Boogaard, studielooptbaan adviseur

"De bachelor-masterstructuur is voor werkgevers nog nieuw en onbekend, voor hen lijkt drie jaar universitaire studie te kort. Om die reden wordt het masterdiploma nog als een vereiste gezien."

Joris Ruigewaard, derdejaars student Nederlands recht en internationaal & Europees recht

"Als jurist in opleiding is het vrijwel ondenkbaar de universiteit te verlaten zonder het behalen van de mastertitel. De arbeidsmarkt induiken na de bachelorfase zou betekenen dat je beperkt bent tot werkzaamheden die normaliter door HBO-juristen worden gedaan."

Miel Jacobs (25), volgt master politieke geschiedenis

"In Nederland is de status van een bacheloropleiding nog niet echt gedrongen tot de werkgever. Volgens mij zijn er op dit moment weinig werkgevers die een bachelor geschiedenis serieus nemen."

Uit het diplomasupplement van de rechtenfaculteit Nijmegen

"De faculteit hecht eraan te benadrukken dat de bacheloropleiding en de masteropleiding samen één academische opleiding vormen." /JG

Universiteiten opnieuw tegenover Plasterk

Bachelor niet genoeg

Het voorstel van minister Plasterk om studenten zelf voor de kosten van hun master te laten opdraaien, wekt wrevel bij studenten en universiteiten. De suggestie dat je na de bachelor de arbeidsmarkt op kunt, vindt geen genade bij rector Bas Kortmann.

In een discussie met de medezeggenschap over het bamasysteem zei rector magnificus Bas Kortmann in oktober nog dat de RU "bewust heeft gekozen voor de bachelor als tussendiploma". Na de bachelorfase hebben studenten volgens hem "een beperkte zelfstandigheid". Het masterdiploma is nodig om studenten optimaal klaar te stomen voor de arbeidsmarkt.

Met dit standpunt, dat wordt gedeeld door andere universiteiten en studentenorganisaties, wordt lijnrecht positie genomen tegenover minister Plasterk. Die lanceerde dit weekend in *de Volkskrant* het voornemen om nog deze kabinetsperiode de masterfase onder handen te nemen. Hij wil het collegegeld voor de masterfase verhogen of de studiebeurs in die fase omzetten in een lening. De achterliggende gedachte is

Bachelors klaar voor de arbeidsmarkt? /Foto: Dick van Aalst

om studenten aan te moedigen de stap te nemen naar de arbeidsmarkt, direct na het bachelordiploma. "Nu stroomt tachtig procent door naar een master, terwijl je met een bachelordiploma prima de arbeidsmarkt op kunt", aldus de minister.

De studenten reageren geschokt op het voornemen van Plasterk. Studentenbond ISO wijst op eerder onderzoek waaruit blijkt dat bijna negen op de tien studenten het bachelordiploma onvoldoende acht als stap naar de arbeids-

markt. Ook het bedrijfsleven hecht sterk aan een masterdiploma, zo blijkt uit eerste reacties.

Het college van bestuur wil niet reageren op de woorden van Plasterk, om niet opnieuw vooraan te hoeven staan in de oppositie tegenover de minister. In de herfst nam Nijmegen het voortouw in de kritiek op zijn bezuinigingsbeleid. Kortmann laat wel via woordvoerder Hooglugt weten nog steeds achter zijn eerdere woorden te staan. /PvdB

Kennen jongeren nog grenzen?

'Scholierendemonstratie loopt uit de hand', 'Boetes voor drinkende jongeren', '10 procent van homo-jongeren ontving geld voor seks'. Wie afgaat op de kranten denkt dat jongeren steeds grenzelozer worden. Onderzoeker Maerten Prins betwijfelt dat: 1 december startte hij in opdracht van de universitaire lustrumcommissie een online onderzoek onder jongeren van 12 tot 18 jaar.

"Het idee achter het onderzoek," zegt cultuur- en persoonlijkheidspsycholoog Maerten Prins, "is dat er veel over de jeugd wordt gesproken, maar weinig mét de jeugd." Jongeren zijn het zat dat er altijd zo negatief over hen wordt gesproken. In de online enquête kunnen jongeren vragen beantwoorden over uiteenlopende zaken als internet, seksualiteit, druggebruik en pesten.

De onderzoekers willen nagaan in hoeverre er echt sprake is van een vervaging van grenzen of dat de zogenaamde normvervaging onder jongeren is toe te schrijven aan een klein groepje. Prins vermoedt het laatste. "Het is wat kinderachtig om de media de schuld te geven, maar ze spelen wel een rol in de beeldvorming. Tijdens de scholierendemonstraties zijn het de rellen die je terugziet op het journaal, terwijl er een dag later 15.000 scholieren braaf stonden te demonstreren." Prins hoopt op een respons van ten minste tweeduizend jongeren van alle opleidingsniveaus. Het begin is positief: na drie dagen is de enquête al zeshonderd keer ingevuld. De lustrumcommissie zal de resultaten van het onderzoek presenteren tijdens de lustrumviering op 22 mei 2008. /MP

Heeft (of kent) u kinderen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar? Wijs hen op de enquête op watzijnjouwgrenzen.nl. Onder de deelnemers worden onder andere een laptop, een Nokia en een iPod Touch verloot.

Communicatief sterk

MGT

Voor me stond een meisje met een petje, roze lipjes en dito neusgaatjes en een i-podje in haar oren. "Mevrouw, mag ik een kwartier eerder weg, want ik moet eerder weg." Ik ben iedere keer totaal verbluft als ik dit soort verzoeken krijg. Volslagen weerloos. "Tuurlijk meid," zeg ik dan joviaal, "wij kennen geen ophokplicht. Trouwens, het college is niet verplicht, hoor." "O, maar ik wil het niet graag missen, mevrouw!" Aanvankelijk voelde ik me nog geïrriteerd door dit soort toevoegingen. Inmiddels weet ik beter. Een week later sturen ze je een mail met de vraag of je nog wat interessants verteld hebt, in dat laatste kwartier. Het ergert me mateloos. Eerstens omdat ik geen verweer heb tegen dit soort onnozelheid, en ten tweede omdat ik kennelijk deze generatie moet opvoeden, en daar heb ik geen zin in. Kunnen we alsjeblieft terug naar de tijd dat je gewoon weg bleef bij een college, als je er geen zin in had? Kunnen we alsjeblieft terug naar de tijd dat je een docent ontweek, op de gang, omdat je hem niet durfde aan te spreken? En kunnen we vooral ook terug naar de tijd dat studenten elkaar van collegeaantekeningen voorzagen, omdat de docent absoluut en vol-

strekt onbenaderbaar was? Ik word zo moe van die overbodig communicerende studenten. Ik ben toch hun moeder niet? Elke scheet rapporteren ze. "Ik heb een beetje diarree, dus ik kom vandaag maar niet." Kind, schijt van mijn part je hele roze kamertje vol, maar val mij er niet mee lastig! Maar dat zeg ik niet. Ik blijf te allen tijde beleefd. Ik kijk wel uit. Voor je het weet heb je een woedende ouder aan de lijn. Of nog erger, staan ze je buiten op te wachten. Met een knuppel en een advocaat.

Maar soms wordt het me teveel. Gisteren stond er weer zo'n petje aan de deur. "Wat?" riep ik geïrriteerd. "Stuipjes? Een schimmelinfectie? Of ben je gewoon een beetje warm?" Het petje keek me gekwetst aan. "Ik ben helemaal niet ziek, mevrouw. Ik heb hier een artikel dat u zal interesseren. Het gaat precies over uw onderzoek." Ze legde het op de hoek van mijn bureau en deed een paar passen achteruit. Ik schakelde razendsnel. Ze bestaan nog! Normale studenten! Ik schoot vol van ontroering. "Sorry. Wat zie je er goed uit. Ik bedoel, hé, je bent weer helemaal beter. Ik bedoel... Kusje?"/Mgt

Nieuwe decaan

Prof. dr. Frans Corstens wordt de nieuwe decaan en vicevoorzitter van het UMC St Radboud. Hij volgt per 1 januari 2008 Dirk Ruiter op.

Nee, nee, nee. Alle dringende vragen van de verslaggever ten spijt zal Frans Corstens geen tipje oplichten van zijn plannen

als decaan van het UMC. "Zoals u weet lopen er binnen onze organisatie enkele buitengewoon ingrijpende veranderingsprocessen. Daar wil ik me eerst grondig in verdiepen voordat ik daarover uitspraken doe."

Zelfs de tegenwerping dat het UMCN toch geleerd moet hebben van de crisis rond het hartcentrum, waarin de organisatie gebrek aan openheid werd verweten, kan hem niet vermurwen. "Ik ben niet iemand die een blad voor zijn mond neemt. Maar ik hecht er wel aan om goed te weten waarover ik praat. Met algemeenheden over hoe belangrijk ik onderwijs en onderzoek wel niet vind, doe ik u vast geen plezier. Dus u moet nog even geduld hebben."

Vooruit dan maar. Wat we wel kunnen melden is dat Corstens een nucleair geneeskundige is met een lange staat van dienst. Hij zette een afdeling op de kaart met een uitstekende naam op het gebied van patiëntenzorg en een grote wetenschappelijke output. Als decaan treedt hij toe tot de driekoppige raad van bestuur van het UMC St Radboud, met onderwijs en onderzoek als aandachtsvelden.

Corstens was de afgelopen jaren ook lid van de redactieraad van Vox, een functie die hij "helaas" zal moeten neerleggen. "Hoewel de redactieraad werkt volgens het gezonde principe van het oordeel achteraf, vind ik dat je als UMC bestuurder niet de geringste impressie moet wekken dat je invloed kunt uitoefenen op de stukken die in een onafhankelijk universiteitsblad verschijnen. Daarom voel ik me verplicht deze functie neer te leggen." /RG

Speeddaten voor de wetenschap

Het Behavioural Science Instituut van de Radboud Universiteit organiseert een tiental speeddatesessies om te onderzoeken wat jonge mensen aantrekt in de andere sekse.

Het doel van het onderzoek is om meer inzicht te krijgen in de evolutionaire mechanismen die een rol spelen bij de partnerkeuze van jongeren. Oftewel: waarom val je als een blok voor de een, en wil je nog niet dood gevonden worden met een ander? Volgens de initiatiefnemer van het project, orthopedagoog Geertjan Overbeek, zijn er meerdere theorieën over: "Mannen zouden vooral vallen op uiterlijke kenmerken die iets over de vruchtbaarheid van de vrouw verraden, zoals de klassieke zandlopervorm. Vrouwen kijken vooral naar sociaal-economische kenmerken van de man, omdat die garant staan voor een veilige opvoeding van het eventuele kroost."

De speeddatesessies moeten voldoende data opleveren om deze en andere theorieën te kunnen

toetsen. Per avond ontmoeten vijftien jongens vijftien meisjes in korte sessies van een paar minuten. Na afloop geven ze over elkaar het oordeel 'ja' of 'nee'. Overbeek: "Door te kijken wie er goed in de markt ligt, maar ook welke types voor elkaar kiezen hopen we straks meer te kunnen zeggen over het waarom van onze partnerkeuze." Om het een en ander zo realistisch mogelijk te maken,

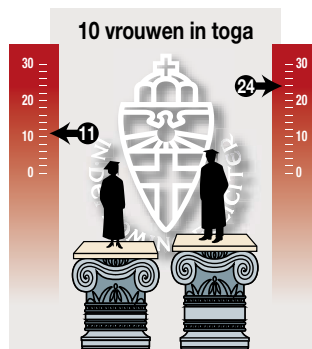
vinden de speeddatesessies plaats in de barriëte van de faculteit sociale wetenschappen en deels in restaurant Odessa.

Er worden nog kandidaten gezocht voor de speeddatesessies. Dus: wil je de wetenschap vooruit helpen en en passant de liefde van je leven ontmoeten, surf dan naar www.matchmakersdating.nl en schrijf je in. /RG

Elf (!) vrouwen in toga

Het doel van collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth is gehaald. Niet tien, maar tot nu toe elf vrouwen mochten dit jaar de toga aantrekken. Per 1 december zijn Lettie Lubsen en Annalisa Fasolino op persoonlijke titel benoemd tot hoogleraar.

Roelof de Wijkerslooth is bescheiden over het behaalde resultaat en wil van felicitaties niets weten: "Je moet niet mij feliciteren, maar de universiteit en vooral de benoemingscommissies en de decanen die hiervoor hun uiterste best hebben gedaan." Vox sprak met Lettie Lubsen, nummer tien in het rijtje. Met haar benoeming tot hoogleraar in de moleculaire biologie is de doelstelling van De Wijkerslooth gehaald – Fasolino's aanstelling (in computational condensed mat-

ter) overschrijdt die zelfs. Lubsen is verheugd over haar aanstelling. "Ik heb van veel mensen commentaar gehad dat het wel tien jaar eerder had mogen gebeuren." Lubsen vermoedt dat ze misschien nog langer had moeten wachten, als de Wijkerslooth niet dit jaar had uitgekozen om doorstroom van vrouwen naar het hoogleraarschap te stimuleren. "Ik ben er redelijk

van overtuigd dat de benoeming anders niet op dit moment zou komen." Lubsen doet daar verder niet moeilijk over, ze steunt De Wijkerslooth in de benoemingen, omdat het volgens haar de enige manier is om het glazen plafond te doorbreken. "Je moet een bepaald percentage vrouwen hebben, wil je bij een sollicitatieprocedure niet meer selecteren tegen vrouwen. De acceptatie van vrouwen wordt groter naarmate er meer zijn. Als er te weinig zijn, houdt je die aarzeling: zijn vrouwen wel goed genoeg?" Met een benoeming op persoonlijke titel heeft Lubsen absoluut geen moeite. "Dat kan niet anders, anders zou je steeds nieuwe leerstoelen moeten creëren. Het is een prima manier om goede kandidaten meer bevoegdheden te geven, zonder het hele leerstoelenbeleid om te gooien." /MP

DRIETAND
Lisa Westerveld

Kwaliteits-impuls?

Niemand weet precies wat we met het begrip 'kwaliteit' bedoelen, maar toch speelt het een prominente rol in alle discussies over onderwijs. De minister van onderwijs vindt de kwaliteit te laag en heeft daarom onlangs een nieuw plan bedacht: het collegegeld van de master kan best omhoog. Het bedrag dat de overheid hiermee verdient, kan ze investeren in de kwaliteit van het onderwijs. Alleen degenen die een hogere prijs betalen, kunnen vervolgens studeren. Een dergelijke maatregel is kennelijk goed voor ons hoger onderwijs. De minister geeft nog een ander argument om het collegegeld te verhogen. Studenten gaan dan beter nadenken voordat zij besluiten een master te volgen. Zo'n 80 procent van de studentenpopulatie studeert namelijk verder na het behalen van de bachelor en dat is toch wat veel. Het is daarom broodnodig dat studenten beter nadenken voordat ze een of twee extra jaren onderwijs volgen. Daarom dient de overheid een extra barrière in te voeren zodat het volgen van een master - in ieder geval ten dele - ontmoedigd wordt. Ondanks dat de kwaliteit van het onder-

wijs aan de lage kant is, ziet minister Plasterk bacheloronderwijs wél als voldoende voorbereiding op de arbeidsmarkt. In drie jaar hoger onderwijs van lage kwaliteit, doet een student voldoende vaardigheden op om te gaan werken.

Studenten denken anders over de waarde van hun bachelor. Zo geeft 9 van de 10 studenten aan dat een bacheloropleiding onvoldoende voorbereiding is op de arbeidsmarkt. Bovendien zien werkgevers liever dat studenten minimaal vier jaar op de universiteit rondlopen. Het liefst nog langer, aangezien het opdoen van relevante ervaring naast een studie, als nuttig wordt ervaren. Ook instellingen zien in dat het bachelor-master stelsel momenteel niet veel anders is dan het oude doctoraalprogramma, met daarop andere stickertjes geplakt. De eerste drie jaren heten nu 'bachelor', het laatste jaar 'master'. Ons college van bestuur ziet de bachelor ook niet als afgerond geheel. Dit komt naar voren in het beleid van de verschillende faculteiten. Op diplomasupplementen van de rechtenfaculteit prijkt zelfs de tekst "De faculteit hecht eraan te benadrukken dat de bacheloropleiding en de masteropleiding samen één academische opleiding vormen. De faculteit beschouwt de masteropleiding als de afronding van de academische opleiding." Bachelorstudenten zouden volgens het college door moeten stromen naar een aansluitende masteropleiding. Het liefst dan natuurlijk wél een master van de Radboud Universiteit.

In de rubriek Drieland geven drie Radboudianen, Henk van Houtum, Lisa Westerveld en Peter van der Heiden om beurten hun mening.

OVER DE SCHUTTING

Leiden blijft achter bij andere studiesteden wat betreft bandjescultuur. Dat ligt niet aan gebrek aan creatief talent, beweren de studenten. Dat hun drummers onaangekondigd op vakantie gaan en de zangers plankenkoorts hebben is ook al niet het probleem. Studenten van corpsstad Leiden kunnen gewoon niet zonder een stok achter de deur van hun studentenverenigingen. De verenigingen zouden te weinig goedkope oefenruimte regelen en beginnende bandjes onvoldoende vertroetelen en steunen.

Vrijtijdswetenschappers in Tilburg hechten niet zo aan hun vrije tijd. Dat geven ze belangeloos op om op straat wildvreemden plat te zoenen in ruil voor geld. Alles voor het een sympathiek goed doel: een nieuw luchtkussen voor kinderboerderij 't Echowaaike. Het duurst betaalde kusje kostte de ontvanger maar liefst twintig euro en een biertje. Kunnen de dames van plezier nog wat van leren.

Ook vijf studenten van de van de Universiteit Twente hadden tijd over: hoewel afkomstig uit de technische hoek maakten ze tijd vrij voor het tentamen inleiding in de psychologie. Let wel: zonder enige voorbereiding. Twee van de vijf haalden nog een voldoende ook. De docent van het vak zegt verbaasd te zijn dat de studenten het zo makkelijk hebben gehaald, want de stof van het vak is écht niet eenvoudig. Het ligt volgens de docent vooral aan de manier van tentaminering: meerkeuzevragen. De docent beraadt zich na de blamage op stappen om het tentamen te verbeteren. /MP

'Collegegeld naar 2100 euro'

Studenten reageren gelaten op de jaarlijkse collegegeldverhoging van 22 euro die ze de komende tien jaar te wachten staat. Ten onrechte, meent de LSVb, want de werkelijke stijging is meer dan het dubbele.

In een eigen onderzoek berekent de studentenvakbond dat het collegegeld veel harder zal stijgen dan gesuggereerd wordt. De jaarlijkse 'lerarentax' van 22 euro komt namelijk bovenop de verhoging die elk jaar wordt doorgevoerd om onder meer de inflatie te compenseren. Over de afgelopen tien jaar bedroeg die verhoging 32 euro per jaar. Per saldo zou de verhoging voor het komende decennium dus op 54 euro per jaar neerkomen. Dat betekent dat studenten over tien jaar 2105 euro collegegeld betalen, zo concludeert de LSVb. Van een verhoging die gelijk staat

aan 'twee kratten bier', zoals veel media vergoelijkend melden, is volgens de LSVb dus geen sprake. In plaats daarvan berekent de bond dat een student met een bijbaan à 4,50 euro per uur in 2018 bijna vijfhonderd uur achter de kassa moet doorbrengen om het collegegeld te kunnen betalen. Dat is tien uur per week. Voor minder draagkrachtige studenten zal het dan ook moeilijk worden om het hoofd boven water te houden.

De plannen zijn volgens de LSVb niet alleen in strijd met de Nederlandse en Europese ambities om het percentage hoger opgeleiden te vergroten, ze dissoneren ook met het verkiezingsprogramma van met name het CDA. Daarin staat te lezen: "De collegegelden gaan niet omhoog, om zo de toegankelijkheid van het hoger onderwijs te waarborgen." /RG

Carolus-leden voor de rechter

Maandag 3 december stonden twee bestuursleden van studentenvereniging Carolus Magnus voor de strafrechter. De Officier van Justitie acht hen schuldig aan wederrechtelijke vrijheidsberoving van Mayke V., voormalig ab actis van studentenvereniging Ovum Novum. Hoe een studentikoze grap ontspoorde.

Daar zitten ze. In een groot uitgevallen schoolbank. Oog in oog met de rechter, wat heet: met drie rechters. Frits K., rechts op de illustratie, in een lichtbruin ribcolbertje met een blauwwitte streepjesblouse. De handen gevouwen en naarmate de rechtszaak vordert met steeds rodere wangen. Naast hem Roel van den T., links op de illustratie, ook in lichtbruin colbert, een donkerblauwe spijkerbroek. De eerste studeert rechten, de twee

de geschiedenis. Allebei zijn ze 23 jaar en eind december jarig. Deze maandagochtend staan ze drie uur lang voor de rechtbank. Tot hun eigen stomme verbazing.

In het Paleis van Justitie in Arnhem moeten ze zich verantwoorden voor hun gedrag op zaterdag 4 november vorig jaar. Niemand van de vereniging had verwacht dat het belletje naar de politie van Mayke V., destijds ab actis van Ovum Novum, tot een recht-

zaak zou kunnen leiden. Frits K. heeft die eerste week van november verschillende keren geprobeerd contact te leggen met Mayke, met wie hij kort daarvoor nog een seksuele relatie had. "Op donderdag kreeg ik haar uiteindelijk aan de lijn. Maar toen kreeg ik alleen scheldwoorden naar m'n hoofd geslingerd." De twee slaagden er niet in tot elkaar te komen.

Volgens het Openbaar Ministerie hebben Frits K. en Roel van den

T. zich schuldig gemaakt aan wederrechtelijke vrijheidsberoving, door Mayke V. in de kelder ruimte van de Carolus-sociëteit op te sluiten en haar te beletten naar buiten te gaan. Strafeis: een werkstraf van 180 uur waarvan 60 uur voorwaardelijk of 90 dagen cel. En dat voor een grap. Althans, dat is de uitleg die de twee verdachten aan het voorval geven. Het begon inderdaad ook als een studentikoze grap, die ochtend na het vrijdagnachtcafé

ADVOCAAT FRITS K.:

"Buiten proportie"

Cindy Janssen, advocaat van Frits K., noemt de strafeis buiten proportie.

"Elke eis zou te veel zijn geweest. Wij eisen vrijspraak. Er is geen sprake van vrijheidsberoving."

De vrijheidsberoving van Mayke K. waarop het OM de zaak heeft gebouwd, rust volgens Janssen op drijfzand. "Ons is gebleken dat de verklaringen van Mayke V. niet allemaal even betrouwbaar zijn, en ook soms tegenstrijdig met elkaar. Ze heeft bijvoorbeeld beweerd dat ze die nacht niet meer heeft gedronken, terwijl ze om acht uur 's ochtends in een sms'je schrijft: 'Ik ben dronken. Ik moet de tijd in de gaten houden. Komt goed.' Tegenover de rechtbank bepleitte Janssen dat Mayke de nacht uit vrije wil in de kroeg heeft doorgebracht. "Bij de laatste ronde die avond heeft Mayke aan Frits gevraagd: 'Zal ik op je wachten?' De nacht ervoor hadden Mayke en Frits ook al samen doorgebracht. Het heeft er alle schijn van dat ze dat opnieuw wilde." Het gaat er bij de advocaat niet in, dat Mayke in de loop van de nacht opeens van gedachte zou zijn veranderd. "Dat blijkt niet uit haar handelingen", zegt Janssen. "Ze heeft de hele nacht de beschikking gehad over haar telefoon, en heeft druk zitten telefoneren met de preses van Ovum Novum. Als ze zo graag weg had gewild, had ze toch bijvoorbeeld met de politie kunnen bellen?" Waarom deze zaak zo hoog is opgelopen, is ook voor Janssen een raadsel. "Dat vraagt ook Frits zich heel sterk af. Is het wraak? Is het iets anders? Dat blijft gissen. Ik ga daar liever verder niet op in."

ADVOCAAT ROEL VAN DEN T.:

"Seponering was logisch geweest"

Pim Vestiens, advocaat van Roel van den T., noemt het onzinnig dat de zaak überhaupt voor de rechtbank komt. "Er zijn carrières van twee jongens in het geding."

Voor Vestiens is het "zo klaar als een klontje" dat de hele zaak maandag niet had mogen voorkomen. Seponering was op zijn plaats geweest, vindt hij. "Vanaf het begin is helder dat van dwang geen sprake is geweest." Voor Vestiens is de relatie tussen Mayke V. en Frits K. het vuurtje dat de zaak heeft opgestookt. Hij wijst op hun nachtje samen de avond tevoren. "En kennelijk was Mayke uit op een nieuw amoureux avontuurtje."

Kijkend naar de zaken die in zijn kantoor voorbij komen, slaat het volgens Vestiens nergens op om van die nacht een strafzaak te maken. "Dit gaat echt nergens over." Namens zijn cliënt Van den T., net als Frits K. onbereikbaar voor commentaar, doet Vestiens de gemoedstoestand van de twee jongens uit de doeken. "Ze zijn behoorlijk geschrokken." Hij noemt Van den T. een "aardig ventje dat hard aan de weg timmert om ergens een mooie baan te krijgen". En ook al krijgen ze maar een minieme straf, er komt wél een aantekening op het strafblad, zegt hij bezorgd. "Zeker als je een baan wil in de advocatuur, zoals K., dan wordt met zo'n straf een hele carrière afgesneden. Dit aspect móet door de rechter in zijn beoordeling worden meegewogen." Mocht er een straf worden uitgesproken, overweegt Vestiens namens zijn cliënt een hoger beroep. /PvdB

op 4 november. Frits K. en Roel van den T. zaten met Mayke V. aan de bar. Frits had Mayke naar eigen zeggen een paar keer gevraagd te vertrekken. Maar ze ging niet. Frits: "Ze vroeg of ze op mij kon blijven wachten. Ik heb haar gezegd dat me dat niet verstandig leek. Toen hebben we alle drie aan de bar gezeten en gekletst en is de grap ontstaan. We zeiden: 'Nou, als je dan toch niet weg wilt, dan doen we de deur wel op slot en dan kún je ook niet meer weg.' Ze kon de grap er wel van inzien." Zo is het gegaan, beaamt verenigingsgenoot Roel van den T.: "Ik had de indruk dat ze met Frits naar bed wilde. Ze was een beetje aangeschoten, misschien wel meer dan dat."

In haar verklaring zegt Mayke, die zelf niet bij de rechtszaak aanwezig was, dat Frits haar in die vroege uurtjes plotseling meedeelde: 'We gaan je ontvoe-

ren.' De twee Carolingers deden de deur van de kelder op slot. Rond 9.30 uur stuurt Mayke verenigingsgenoot Frerik Meijer, toenmalig preses van Ovum Novum, een sms'je: 'Ze hebben me ontvoerd. Ik weet niet hoe serieus het is.' En weer later: 'De deuren gaan op slot. Maar ze zorgen goed voor me. Doe nog maar even niets.' Pas bij het sms'je, dat hij tegen twaalfen ontvangt, ruikt de Ovum-preses onraad. Ze is duidelijk woest en sms't: 'Je moet vooral Frits voor z'n kutkop slaan.'

Meijer snelt naar de sociëteit maar treft alleen gesloten deuren aan. Op zijn herhaaldelijk aanbellen wordt niet gereageerd. Hij krijgt contact met Mayke via de telefoon. Ze zegt dat ze heel boos is en weg wil.

De grote vraag is wanneer de grap eraf was voor Mayke V. De verdediging stelt dat Mayke uit

vrije wil in de kelder bleef. Ze wilde immers met Frits de nacht doorbrengen.

Maar in de aangifte zegt Mayke dat ze tegen haar wil in de kelder zat. "Heeft ze op enig moment tussen 7 uur 's ochtends en 2 uur 's middags aangegeven dat ze weg wilde?", vraagt de rechter. "Naar mijn weten niet", antwoordt Frits K. "Ik herinner me wel dat ze in het begin van de avond heeft geprobeerd de nooddeur open te maken en toen heb ik haar tegengehouden en gezegd: 'Je wilde toch blijven? Dan moet je het spelletje ook meespelen.'" Maar verder heeft hij niet begrepen dat ze weg wilde. "Anders had ik haar wel laten gaan."

Tegenover de politie heeft Mayke verklaard dat ze die ochtend meerdere keren heeft gezegd: "Frits, ik wil nu naar huis." En dat ze drie keer fysiek is tegengehouden toen ze probeerde een

deur te openen. "Ze verklaart dat ze stevig bij de arm is beetgepakt", zegt de rechter. "Hier staat: ik voelde een hevige pijn. Getuigen hebben daar ook een blauwe plek geconstateerd en er zijn foto's van in het dossier." Frits K. ging ook mee toen ze naar het toilet moest. "Om te voorkomen dat ze zou ontsnappen", staat in zijn politieverklaring. Maar daar weet hij tijdens de zitting weinig meer van.

De officier van justitie neemt geen genoegen met het verhaal van Frits K. dat Mayke op elk moment kon vetrekken. "Waarom dan meegaan toen ze naar de wc moest? Waarom haar dan hardhandig weghouden bij de nooduitgang? Waarom dan voor de buitendeur gaan staan?" Ze vindt dat zowel Frits K. als Roel van den T. een ernstig strafbaar feit hebben begaan. "Twee mannen die fysiek sterker zijn dan de vrouw en ook nog eens een thuiswedstrijd spelen. Niet alleen een beangstigende maar ook een vernederende situatie voor de vrouw in kwestie." Ze vindt straf op zijn plaats. Ook uit het oogpunt van generale preventie. "Als een signaal naar de buitenwereld dat dit echt niet kan. Ook niet in de context van een studentenwereld." x

De rechtbank doet 17 december uitspraak.

*Tekst: Martine Zuidweg
Illustratie: Ruud Vos*

Nobelprijs voor de muis

Muizen in het Nijmeegse dierenlab.
Foto: Bert Beelen

Geef de Nobelprijs aan de genetisch gemodificeerde muis, zegt filosofe en biologe Ellen ter Gast. Want als hét medicijn voor AIDS of kanker wordt gevonden, dan danken we dat hoogstwaarschijnlijk aan de muis. Op maandag 10 december, de dag dat de Nobelprijzen worden uitgereikt, promoveert ze op *Biotech Pioneers*.

De Nobelprijs voor de geneeskunde gaat naar drie wetenschappers voor hun DNA-onderzoek met muizen. De ontdekkingen van de drie leidden eind jaren tachtig tot de ontwikkeling van een techniek waarbij genen in de muis worden uitgeschakeld. Jij vindt dat niet de wetenschappers maar de muizen die prijs verdienen? "Ja. Ik wil de muis graag eens op een voetstuk plaatsen, omdat het zo'n bijzonder proefdier is. Ik denk dat de biotechnologie nooit zover gekomen zou zijn als die muis er niet was geweest. Een genetisch gemodificeerd proefdier is bijna altijd een muis. Je kunt je niet meer voorstellen hoe we medicijnen zouden ontwikkelen zonder de muis. De muis wordt gebruikt voor onderzoek naar kanker, naar AIDS, naar taai-slijmziekte,

naar de ziekte van Parkinson, noem maar op. Als hét medicijn tegen AIDS of kanker wordt gevonden dan danken wij dat hoogstwaarschijnlijk aan de muis."

Je noemt het Jackson Laboratorium, een non-profit laboratorium in het Amerikaanse Maine, dat meer dan drieduizend muizenstammen op voorraad heeft. Een muis op bestelling? "Inderdaad. Op hun website zie je een lijst met ziektes en met muizen waarvan de genen zo zijn gemodificeerd dat ze die ziektes kunnen ontwikkelen. Je kunt ze gewoon bestellen, al zijn ze niet goedkoop. Dan gaan ze, vaak een mannetje en een vrouwtje, in een doosje met wat eten en drinken op het vliegtuig.

Of je bestelt een ingevroren eicel. Het Jackson lab heeft een bibliotheek van muizen-embryo's. Maar hier in Nederland hebben we ook zoiets hoor, al is het op kleinere schaal. Op het Nederlands Kanker Instituut, waar ik als ethicus in de dierenexperimentencommissie heb gezeten, heb ik ook gezien dat muizen in een doos op de gang klaar stonden om naar de andere kant van de wereld te worden getransporteerd."

Ben je zelf voor- of tegenstander van genetische manipulatie van muizen? "Enerzijds vind ik het fascinerend om te zien wat er allemaal mogelijk is. In de muis kun je de werking van genen onderzoeken op een manier die we nooit zouden toestaan bij mensen. Wat je allemaal kunt veranderen aan genen in muizen! Het is een stuk makkelijker om genen te manipuleren in de muis dan in andere dieren. Dat is het gevolg van een jarenlange kweek in laboratoria. Het zijn inteeltmuizen, geselecteerd op de eigenschap dat ze makkelijk te modifieren zijn. Anderzijds zie ik ook wel dat de dieren eronder lijden. Ik heb

veel muizen gezien als lid van de dierenexperimentencommissie. Zoals muizen met tumoren. Van sommige tumoren hebben de muizen niet zo'n last, van andere tumoren worden ze heel erg ziek. Net als bij mensen dus."

Je voorspelt dat de muis steeds meer op de mens gaat lijken... "Eigenlijk zijn we niet geïnteresseerd in muizen, we zijn alleen geïnteresseerd in wat de muis vertelt over ons. Daarom is het ook belangrijk dat-ie genetisch op ons lijkt. De muis zal niet snel een menselijk brein ontwikkelen. Maar er gebeuren rare dingen: menselijke hersencellen die worden getransporteerd in muizenbreinen. En supermuizen die een gendoping hebben gehad met een eiwit waardoor ze sterker zijn dan hun soortgenoten. Dat is toch een ontwikkeling die voor sommige mensen in de samenleving heel interessant kan zijn, neem de sporters. De biotechnologie gaat veel sneller dan ik had verwacht voor ik me erin verdiepte. En ik vind het problematisch dat zo weinig mensen daar stil bij staan."/MZ

Sport verbreedert allochtoon en autochtoon

Sport verbreedert: het is een vaak gehoorde maar weinig onderzochte stelling. Socioloog Ruud van der Meulen maakte er zijn promotieonderwerp van. De sportclub blijkt een prima plek om vrienden te maken, en waar autochtonen en allochtonen samen sporten, neemt het wederzijds vertrouwen toe.

De meeste Nederlanders doen hun vrienden op via school, studie, werk of de buurt. Van der Meulen, die 11 december promoveert, heeft voor het eerst ook cijfers over het verbindende vermogen van sport: 10 procent van de Nederlanders maakt vrienden via de sportvereniging. Daarmee wint sport als vriendengenerator het van culturele en andere vrijetijdsverenigingen en ook van religieuze genootschappen als kerken en moskeeën. Tweederde van de bevolking is in de loop van zijn of haar leven lid van een sportvereniging geweest. Voetbal is de sport waarin interetnische ontmoetingen het vaakst voorkomen. 7 Procent van alle autochtonen maakt via een sportvereniging een allochtone kennis en 1 procent houdt

er een vriendschap met een allochtoon aan over. Opvallend is dat er wat dit betreft geen verschillen zijn tussen teamsporters en solosporters, zoals leden van voetbalverenigingen tegenover leden van atletiekverenigingen. Mensen die sporten met allochtonen hebben meer allochtone kennissen en meer vertrouwen in allochtonen, concludeert Van der Meulen. "Met mijn onderzoek kun je nog niet uitmaken of sportclubs sociaal vaardige, vrouwensvolle mensen trekken, die sowieso makkelijk ken-

nissen maken en positief staan tegenover mensen uit andere bevolkingsgroepen. Je weet dus niet of het samen sporten de oorzaak is van een houding of een gevolg. Ik denk dat het op elkaar inwerkt. Maar dát er een correlatie is, is nu voor het eerst gebleken." Wat je op grond van dit onderzoek niet kunt zeggen, is dat het lidmaatschap van een sportvereniging zonder meer goed is voor de sociale cohesie. Zo sport een op de vijf allochtone leden van sportverenigingen bij een etnische vereniging. /IR

De Polen komen toch wel

Nederland was de afgelopen jaren bang voor een massale toestroom van Oost-Europese werknemers. Met overgangsmaatregelen werd geprobeerd de arbeidsmigratie te beperken. Roos Pijpers, economisch geografe, promoveert 14 december op een onderzoek naar deze maatregelen.

Op 1 mei 2004 traden Estland, Letland, Litouwen, Polen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Cyprus en Malta toe tot de Europese Unie (EU). De Nederlandse overgangsmaatregelen zijn tot mei 2007 van kracht geweest en golden niet voor Cyprus en Malta: vooral de komst van vele Oost-Europese werknemers werd gevreesd. Maar was de angst voor 'de Polen' terecht? Pijpers: "Werknemers in sommige branches hebben inderdaad te maken gekregen met concurrentie van de Oost-Europeanen. Poolse aspergestekers waren al langer bekend, maar ook in de bouw, de inpakindustrie, de transport en de vleessector zijn meer Oost-Europeanen aan de slag gegaan." Toch is de angst voor concurrentie van de Oost-Eu-

ropeanen ook misplaatst, vindt Pijpers. Want het gros van de Polen komt niet zomaar: "De vraagzide van het hele verhaal is veel belangrijker dan in de publieke opinie wordt gesuggereerd. We trekken de Oost-Europese arbeidsmigranten zelf aan. En intussen is daar een hele economie omheen ontstaan, waar veel Nederlandse ondernemers aan verdienen: uitzendbureaus, fiscalisten en accountants, maar ook Poolse winkeltjes en cafés." Hoe dan ook: de overgangsmaatregelen kwamen er – en hebben ze ook gewerkt? Nee, meent Pijpers. "Het doel was: bescherming van de arbeidsmarkt. Maar een werkgever die Oost-Europeanen wil binnenhalen, laat zich niet tegenhouden door wat voor maatregel dan ook. Die verzint wel een omweg." Intussen zijn de overgangsmaatregelen weggeval- len. Maar van vrij verkeer van arbeid in de EU is nog geen sprake, zegt Pijpers. "De administratieve rompslomp die ontstaat door de verschillen tussen landen als het gaat om belastingen en sociale premies werpen pas echt barrières op." /AvK

Schat uit de keuken

DNA is niet ontdekt door Watson en Crick, maar door een dove arts in een keuken van een Duits kasteel. Tachtig jaar voordat het befaamde duo het DNA ontrafelde. Dat zegt emeritus hoogleraar biochemie Peter Bloemers in zijn boek *Schat uit de keuken van een Duits kasteel*. Bloemers brengt in zijn boek de geschiedenis van de ideeën over het erfelijk materiaal in kaart.

Frye-stipendium

Tien veelbelovende vrouwelijke onderzoekers krijgen 6 december een Frye-stipendium. De stipendia bedragen 3500 euro per persoon. De toelagen hebben tot doel vrouwelijke promovendi aan te moedigen om hun wetenschappelijke loopbaan na voltooiing van hun proefschrift voort te zetten. Het is de zeventiende keer dat het college van bestuur deze stipendia uitreikt.

Zie ook pagina 30

Oorzaak psoriasis

Onderzoekers van het UMC St Radboud hebben een nieuwe erfelijke oorzaak ontdekt van de huidziekte psoriasis. Sommige mensen maken heel veel defensines aan, een antibiotica die de huidcellen zelf maken. Die defensines beschermen niet alleen beter tegen infecties, maar maken ook gevoeliger voor psoriasis. De ontdekking staat in *Nature Genetics*.

Ethiek

Met *Lexicon van de Ethiek* onder redactie van het Centrum voor Ethiek is er nu een grondig overzichtswerk op het gebied van ethiek. Het boek bestaat uit 145 alfabetisch gerangschikte artikelen waarin vrijwel alle belangrijke thema's binnen de ethiek worden behandeld, van 'abortus' tot 'zorgethiek'. Aan het lexicon werkten Nederlandse, Belgische en Duitse ethici mee.

Jan Kremer:

“Zonder voortplanting houdt alles op”

De zorg moet radicaal anders ingericht worden, vindt hoogleraar voortplantingsgeneeskunde Jan Kremer. Op 14 december houdt hij zijn oratie, met als belangrijkste boodschap: de kracht en betrokkenheid van patiënten moet benut worden voor een betere, meer patiëntgerichte zorg. “De patiënt mag niet langer als object gezien worden.”

7 uit 52

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en universiteit. Hoogleraar voortplantingsgeneeskunde Jan Kremer trok de kaarten ♠7, ♣9, ♠V, ♣7, ♣9, ♥6, ♣6.

♠ 7 *Wie is uw grootste voorbeeld?*
“Bert Oostveen, denk ik. Hij leidt de ‘Radboud leergang integraal management’. Hij leerde mij het gedachtegoed van Stephen Covey kennen, een Amerikaanse managementexpert. Bij nader inzien is Covey zelf dus eigenlijk mijn grootste voorbeeld. Hij betoogt dat je vanuit een afhankelijke positie – de babyfase – je eigen plan moet gaan maken. Dus niet langer reactief te werk gaan, maar komen tot persoonlijke onafhankelijkheid – de puberfase. En dan, tot slot, is het einddoel de wederzijdse afhankelijkheid. Ik herken dat ook in de patiëntenzorg. De patiënt is nu nog een volledig afhankelijk baby. Er is gelukkig een proces gaande waarin de patiënten onafhankelijker worden en zelf hun keuzes gaan maken. Ik kan niet wachten op de slotfase, waarin de arts en de patiënt wederzijds afhankelijk zijn.”
... het onderwerp van uw oratie.
“Ja, er is veel te lang een arts-patiëntrelatie geweest waarin de passieve patiënt als een object gezien werd. Kijk, mijn kracht als arts is mijn ervaring, mijn vaardigheden en mijn kennis. Maar de patiënt heeft veel meer kennis over zijn of haar eigen situatie dan de arts.”

♣ 9 *Wat was uw laatste leugen?*
“Ik zeg elke avond tegen mijn dochter, als ze haar bord niet leegget, dat ik zwarte piet zie bewegen achter het raam.”
En nu een echte.

“Ik lieg niet veel, maar dat zegt natuurlijk iedereen. Ja, soms probeer ik patiënten te veel te overtuigen van een beleid dat in mijn ogen juist is. Dan gebruik ik argumenten die niet helemaal te staven zijn of zelfs bezijden de waarheid. Als een vrouw van 42 bijvoorbeeld drie ivf-behandelingen heeft ondergaan die niet gelukt zijn, zeg ik dat de kans op succes bij een volgende poging vrijwel nul is. Terwijl de slaggingskans in werkelijkheid iets hoger ligt.”

Waarom doet u dat?

“Nederland wil – in tegenstelling tot België, waar ivf altijd te koop is – doelmatig omgaan met zorgbehandelingen. Een arts heeft een aantal petten op: hij is advocaat van een bepaalde patiënt en, in lijn daarvan, stelt hij de patiënt niet bloot aan medische risico's. De andere pet is die van de bewaker van de kosten van de Nederlandse gezondheidszorg. Dat wringt soms met de wens van de patiënt tegenover je.”

♠ V *Wat is de laatste keer dat u uit uw slof schoot?*

“Gisteravond nog. Tijdens het journaal waren de kinderen met mijn laptop bezig. Ze begonnen te klieren en ik zette de laptop op het verkeerde moment uit. Het ding crashte en ik ben uren bezig geweest om dat op te lossen. Uit de slof schieten blijft bij mij meestal beperkt tot stemverheffingen.”

Schiet u op uw werk ook wel eens uit uw slof?

“Zeker. Ik word boos als zaken in het bureaucratische circuit belanden. Een Don Quichot-achtig gevecht. We zijn bijvoorbeeld bezig om een gezamenlijk spreekuur te organiseren voor patiënten die een ivf-behandeling krijgen. Maar daar bleek geen ruimte voor op onze poli en die zou ook niet te vinden zijn. Er worden door onze

bureaucratische organisatie allerlei belemmeringen opgeworpen waarvan ik denk: jongens, het gaat om de belangen van de patiënten. Dat is toch wel op te lossen? Ik wijs op een prachtige stafruimte – mag niet. Ik noem een verbouwing – het verbouwbudget is op. Een kafkaëske strijd.”

♣ 7 *Wat zou u als eerste veranderen als u de baas van deze universiteit werd?*

“Ik zou de interne managementbesprekingen verbieden. Zowel het UMC als de universiteit stel ik me voor als een bal met een binnen- en een buitenkant. In de binnenkant staat iedereen te veel met de rug naar buiten gekeerd. Het contact met de buitenwereld moet sterker. Laat verpleegkundigen bijvoorbeeld eens per maand met patiënten vergaderen. Een universiteit mag geen gesloten bal zijn maar een punt in een netwerk. Laat wetenschappers met journalisten praten, met beleidsmakers, met subsidiegevers en zo min mogelijk met elkaar.”

Wanneer wordt u de baas van deze universiteit?

“Haha, ik heb geen affiniteit met het beheren van interne organisaties. Maar zo gauw de universiteit voldoende met de buitenwereld in contact staat, verandert de zaak.”

♠ 9 *Over welk nieuws hebt u zich het laatst druk gemaakt?*

“Ik voel me echt onbehaaglijk bij de discussie over global warming. Ik heb dan de neiging om het journaal uit te zetten. Een onheilsprofetie waar ik me grote zorgen over maak. Ik probeer een steentje bij te dragen op mijn eigen manier. Bijvoorbeeld met het opzetten van de Digitale Poli Oost, waarbij zorginstellingen samenwerken. Op dit moment staat er een aantal

ivf-patiënten in de file op de Waalbrug voor een echo van vijf minuten in het UMC St Radboud. Er moet een systeem komen waarbij de patiënten die echo in een kliniek in de buurt kunnen krijgen en dat de informatie vervolgens digitaal beschikbaar is voor het UMC. Scheelt heel wat kilometers van heel wat auto's.”

♥ 6 *Wat is uw meest dierbare bezit?*

“Mijn gezin is heel kostbaar – ik heb vier kinderen. Het leven is eindig. Daar komt mijn belangstelling voor voortplanting vandaan: dat is een heel belangrijke biologische functie in het leven. Het geeft ons de schijn van onsterfelijkheid. Zonder voortplanting houdt alles op. In mijn kinderen zie ik het nieuwe leven, de nieuwe drive om dingen te bereiken en te veranderen.”

Kinderen zijn toch geen bezit?

“Dan zijn de gedachten aan mijn kinderen mijn dierbaarste bezit. Materieel kies ik voor mijn verrekijker. Heerlijk om vogels te kijken in de Ooijpolder met een stel vrienden. Een dag rondstruinen, ouwehoeren, vogels kijken. Ik geniet van de leegte. Ik woon in de stad, maar ben geen stadsmens. Het is pure noodzaak, vanwege mijn diensten. En ik heb een hekel aan autorijden. De drukte, de stress, het opletten.”
Net als uw baan.

“Als ik vrij ben, wil ik dat even niet.”

♣ 6 *Welke vraag wilt u het liefst aan uzelf stellen?*

“Ik zou willen weten waar ik over een jaar of tien, twintig sta.”
En?
“Hopelijk heb ik er dan aan kunnen bijdragen dat zorginstellingen zich patiëntgerichter opstellen.” x

Tekst: Anne Dohmen

Fotografie: Erik van 't Hullenaar

Het geheim van het huisfeest

U en uw onervaren huisgenoten willen een huisfeest geven. Een zoekopdracht op Google levert geen bruikbare hits op en ook uw ingeslapen studiegenoten zijn niet in staat u te helpen. Toch blijft het jeuken: uw studentenleven lijkt ten onder te gaan in een poel van saaiheid, regelmaat en verveling. Vox helpt u een handje en geeft alle benodigde ingrediënten voor een booming huisfeest.

“Veel mensen denken dat studeren iets met leren te maken heeft. Dat is niet waar [...]. Studeren is op jezelf wonen, versieren, seksen, ouwehoeren, feesten, reizen, experimenteren en je talenten onderzoeken. Dat leer je niet uit een studieboek. Hoewel... Met Beau's Handboek voor Studenten kom je een heel eind”, zo lezen we op de achterkant van het *Handboek voor studenten* van de opperstudent van weleer Beau van Erven Dorens. Toegegeven, het boek biedt gemakkelijke kost voor op het toilet, maar het predikaat ‘Handboek’ is toch wat overdreven. Na luttele toiletbezoeken hebben we er nog steeds niet in kunnen ontdekken hoe je een goed huisfeest moet bouwen. Misschien dat Beau het zelf ook niet wist? Op de achterkant van de eerste *Vox* van dit collegejaar maakten we al kennis met de vijftien studenten van gang 72 in het SSHN-complex Hoogeveltdt. Bewoonster Kirsten zei destijds veelbelovend: “Onze gang staat bekend om de geslaagde feesten.” Donderdag 15 november hield het clubje een gangfeest met het thema ‘Proud to be fout.’ Wij waren benieuwd hoe deze vijftien studenten hun feest organiseren en waarom ze altijd succesvol zijn. Een sfeerreportage, als leidraad voor al uw toekomstige huisfeestjes.

Succesverhaal

“Begin oktober, tijdens een gangvergadering, ontstond het idee om weer een huisfeest te organiseren. De vorige twee, met de thema's Eighties en Hollywood & Bollywood, waren eerder dit jaar erg tof”, antwoordt bewoonster Audrey op de vraag waarom gang 72 zo graag een feestje wilde organiseren. “Het was erg gezellig, met ongeveer 200 bezoekers”, vult ganggenoot Desirée aan. Geen gering aantal voor een feestruimte die alleen bestaat uit een keuken en een lange, smalle gang. Ook financieel waren de vorige feestjes de moeite van herhaling waard. “We hebben met die gangfeesten steeds ongeveer driehonderd euro winst gemaakt”, grijnst Audrey. Naast gezelligheid is het spekken van de huispot dus een gegronde reden

om een feestje te geven. Van de vijftien studenten die op het adres wonen, stemde niemand tegen een nieuw gangfeest. “Alleen onze Marokkaanse bewoonster Sahar had er niet zoveel zin in”, zegt Veroniek. “Maar ze wilde niet vervelend doen, en dus zal ze op de feestavond zelf bij een vriendin gaan slapen.” Op diezelfde vergadering op 8 oktober werd meteen een datum geprikt en een thema voor het feest bedacht. In een pyjamafeest bleek niet iedereen trek te hebben, maar een gemaskerd bal of het thema ‘Proud to be fout’ sprak de meeste bewoners wel aan. Met één stem verschil won het laatste thema en kon er vervolgens begonnen worden met de taakverdeling. Desirée:

“Er moesten flyers worden gemaakt, muziek en drank moesten worden geregeld. Sommige bewoners namen het geldbeheer op zich, terwijl anderen zich bekommerden over de nodige ‘foute’ aankleding van de feestlocatie.” Omdat de gang een lange historie heeft in het organiseren van feestjes, was het bedenken en verdelen van verschillende taken niet meer dan een routineklus. Ook het opstellen van “een soort van begroting” verging de bewoners moeiteloos. Ervaring leerde dat iedere bewoner 50 euro moest inleggen, en dat een entreprijs van 5 euro de kosten van de drank en muziekinstallatie genoeg zal dekken. En met nog ruim veertig dagen te gaan voor de feestavond, hadden de

studenten van gang 72 nog genoeg tijd om van alles te regelen.

De vooravond

“Vorige week dachten we op eens: ‘O ja, over een paar dagen hebben we een gangfeest!’” vertelt Valerie lacherig op de feestavond zelf. “Er was nog bijna niks voorbereid!” Een tikkeltje overdreven: de flyers zijn al eerder verspreid over Hoogeveltdt, en vrienden, studiegenoten en verre kennissen zijn allang op de hoogte gebracht van het feest. Ook is het bier ruim op tijd besteld bij het supermarktje op Hoogeveltdt: 100 kratten. Overige drank, zo is besloten, zijn bij de goedkopere, maar verder gelegen Aldi gehaald. Martijn regelde de geluidsinstallatie bij het SOKK, de Stichting

‘Financieel is er nu wel quitte gespeeld, en het is hier supergezellig’

Ondersteuning Kleine Kunst. Bij die organisatie, beneden in het Gymnasium, kunnen studenten voor een zacht prijsje apparatuur huren. “Het is niet het beste spul,” verontschuldigt Martijn, in vroegere tijden barman bij de opgedoekte nachttent Diogenes, “maar voor een huisfeest is het heel acceptabel.” Vakkelijk installeert hij een geluidsbox in de hoek van de keuken en plakt hij alle bedrading, die naar zijn laptop in de dichtstbijzijnde kamer leidt, met tape aan de vloer vast. Het is zes uur, nog vier uur te gaan voor de eerste gasten. De ruime keuken wordt professioneel gestript: alles wat loszit, kapot kan gaan of kan worden gejat, wordt weggehaald. Postvakje geleegd, de oven dichtgeta-

ped, afwas opgeruimd, de knoppen op het gasfornuis afgeplakt en natuurlijk alle keukenkastjes op slot. In een korte tijd is de gehele keuken partyproof. Aan de keukentafel worden door enkele dames ballonnen opgeblazen, terwijl ze – voorpret! – kletsen over hoe leuk hun vorige feestjes wel niet waren, en hoe irritant de Spaanse gasten. “Ze smeten allemaal bierflesjes in het trappenhuis naar beneden”, zegt Thalia verontwaardigd. Op de voordeur hangt een checklist met verschillende zaken die nog moeten worden gedaan, variërend van ‘Bank voor de nooduitgang weggehaald?’ tot ‘Wc-papier klaargelegd?’ Van de meer dan twintig lopende zaken zijn er slechts vijf afgevinkt. Ook achter het belangrijkste punt,

‘Bier gehaald?’ staat nog geen geruststellend vinkje. Een korte blik in een van de koelkasten bevestigt dat: afgezien van een koel zuchtje in het gezicht heeft het apparaat nog niets te bieden.

Erst kommt das Fressen dann das Bacchanal

De bewoners lijken alles onder controle te hebben: er is zelfs nog ruim de tijd om met z’n allen frites te eten. Het is zeven uur als Bart en Audrey terugkomen van de snackbar met een paar dampende zakken patat. Op de tafel in de keuken worden ze opengescheurd en omgekiept. Drie goudgele bergen frietjes, met daartussen stapels frikadelletjes, kroketten en kaassoufflés, vullen de keukentafel. Gretige handen graaien door de frietjes,

mayonaise en bijbehorende snacks. “Het is vandaag met de handen eten”, commentarieert Audrey. De gezamenlijke maaltijd is een ideaal moment om een laatste check te doen. Audrey neemt, wederom, het woord: “Nog een belangrijk punt: wat doen we met de jassen? We hebben helemaal geen garderobe.” Dat wordt met volle mond beaamd. In de gangkast, waar feestgangers hun jassen in hadden kunnen dumpen, is bezet door een manshoge – lege – bierkoelkast. Niemand weet een oplossing. “Ach, ja, wat maakt het uit. De gasten gooien hun jassen maar ergens neer”, concludeert de woordvoerder, en reikt weer naar een paar frietjes. “Vanavond is er ook nog een ander gangfeestje op Hoogeveldt.

Zeven Gouden Tips voor een geslaagd huisfeest

Begin op tijd met organiseren. Een aantal dingen moeten ruim (minimaal drie weken) van tevoren duidelijk zijn: datum, doelgroep, aantal gasten. Maar organisatie is ook: taakverdeling. Wie regelt de drank? Wie zorgt voor goede muziek? Maak een helder schema en bombardeer een van je huisgenoten tot feestvoorzitter: het is handig als iemand het overzicht houdt.

Maak een begroting. Hoeveel geld wil je uitgeven, en wat vraag je voor entreegeld? Waar ga je hapjes en drank halen (check: goedkoopbier.nl)? Of moet iedereen juist voor eigen alcoholica zorgen? Vraag je een dj, en huur je apparatuur bij SOKK (ru.nl/sokk)? Alles is mogelijk, maar zet het even op papier om de financiële kant van het verhaal duidelijk te hebben.

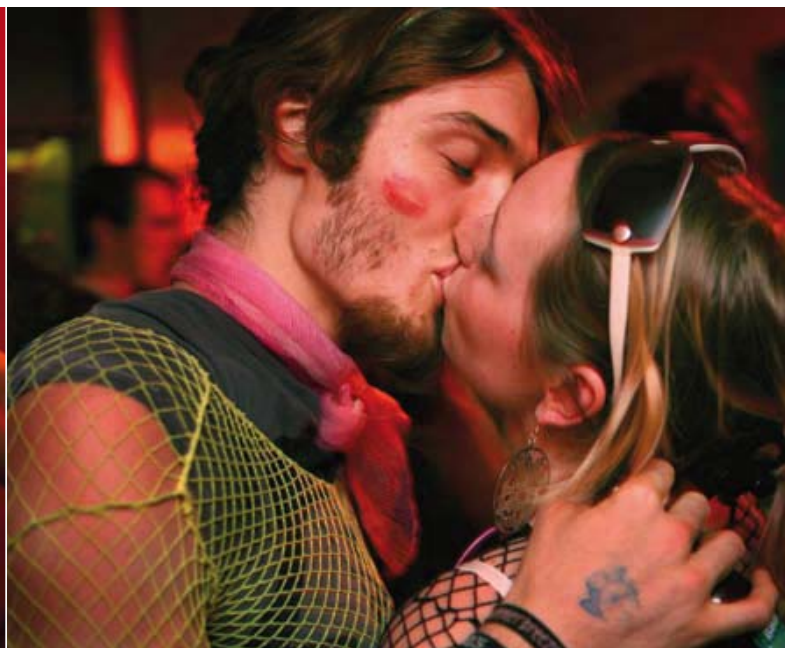
Maak je huisfeest uniek. Voor duffe feestjes ga je wel naar de verjaardag van je (schoon)ouders. Zorg dat je huisfeest aantrekkelijk is: verzin een thema, doe iets speciaals. Plaats een danspaal, huur een stripper, organiseer een drinkwedstrijdje ...

... en maak dat ook bekend aan zoveel mogelijk mensen. Ergo: promoot je feest onder vrienden, vage kennissen, studiegenoten en alleenstaande docenten/hoogleraren. Plaats een advertentie op Hyves, en verspreid flyers. Vergeet niet je burens uit te nodigen.

Dronken studenten zijn dolle stieren, zorg daarom voor een veilige feestomgeving. Wees alert bij balkons, open ramen en ruiten van enkelglas. Ruim gebroken wijnglazen en bierflesjes direct op en let erop dat de nooduitgang altijd toegankelijk is. Zorg tevens voor voldoende blusmateriaal – brandslagen, blussers, bier.

Drink zelf niet teveel. Althans, de eerste paar uur. De organisator die waakt voor ongenode gasten, druk in de weer is met drankvoorziening en hapjes, hier en daar een goede grap maakt, maakt een goede indruk op zijn gasten. Een gastvrouw of –heer die de gehele nacht kletterend boven een toiletput hangt, doet dat niet.

Dan, volgens velen het ergste: het opruimen. Het is niet onverstandig om direct na de laatste gasten, op plaats delict een aantal sporen te wissen. Vooral asbakken mogen gelegeerd worden, en halfvolle flesjes bier leeggegoten. Zet ook vast alle ramen open (pas wel op voor inbrekers!): dat zorgt de volgende dag voor een minder kotsopwekkend bouquet tijdens het schoonmaken. Poetsen gaat 's ochtends overigens het beste op een stevige bodem van verse jus, een mango, een uitsmijter en een king size koffie – zonder melk, zoetjes of suiker. Dat koffie niet zou helpen tegen een kater is een verzinsel van jaloerse theedrinkers.

Het thema daar is 'Playboy' of zoiets", zegt Bart. Zal het feestje van 72 daardoor minder bezocht worden? Bart denkt van niet: "Het wordt toch wel druk hier." Tijdens het eten wordt gedisciplineerd vooruitgekeken op de volgende dag, wanneer het feest voorbij zal zijn. Een lacherige discussie eindigt ten slotte in een afspraak: morgen om half één zal de Grote Schoonmaak plaatsvinden.

Bierdouche

In bescheiden hoeveelheden waren eerder in de week flessen River Cola en Kaapse Pracht bij de Aldi ingeslagen. Het grootste aandeel van de drank zal bestaan uit bier uit de fles.

Om acht uur staan Mark, Audrey, Martijn en Kirsten bij de Hoogeveltdse supermarkt. Mark loopt linea recta naar de jongen achter de kassa en zegt: "We hebben 100 kratjes Bavaria besteld."

De jongen lijkt even tijd nodig te hebben om de vraag te begrijpen, maar leidt Mark dan mee naar het magazijn. Twee pallets vol met 100 prachtig opgestapelde blauwe kratjes: 1200 flesjes, 360 liter bier.

Met twee rammelende palletwagens steken de vier studenten het Hoogeveltd-plein over. Het lukt het team van sjouwers om binnen een paar minuten alle kratjes te verzamelen in de keuken en de gang. In een sneltreinvaart worden de twee koelkasten gevuld met de bruine flesjes. Het bier dat niet in de koelkast pas, wordt onder de waterstraal van de douche gezet. "Zo blijft het

lekker koud", grinnikt Auke. Met nog een dik uur te gaan, worden de laatste zaken op de checklist afgewerkt. In het trappenhuis moet nog een ontvangsttafeltje komen te staan, voorzien van pen, papier en stempel. De bank moet nog steeds weg van de nooduitgang en de muzieklust geperfectioneerd.

Dan trekken de bewoners zich langzaam terug in hun kamers. Lekker even douchen – in de andere badkamer dan waar het bier gekoeld wordt – en de feestkledij aantrekken. Gang 72 is er helemaal klaar voor.

'Proud to be stout'

Het flyeren heeft gewerkt: om twaalf uur staat de keuken ramvol met enthousiaste studenten. Het crêpepapier om de lampen zorgt voor een rood, behaaglijk licht in het huis. Op de tafel staat een man of vijf uitbundig te dansen.

Er zijn flink wat buitenlandse studenten. Uiteraard enkele Spanjaarden, maar vooral veel Duitsers die zich laven aan het Brabantse Bavaria. Eén Duits meisje uit Hannover springt uit de toom. Met een dubieuze officierspet op – 'Proud to be foul' roept verschillende associaties op, blijkt maar weer – opent ze aan de lopende band bierflesjes met haar tanden. Om de daarna zelf ook leeg te drinken. In het trappenhuis worden de bezoekers verwelkomd door Audrey en Kirsten. Een strak tijdschema zorgt ervoor dat de post immer bemand blijft; andere huisgenoten halen om de beurt

lege bierflesjes op of zorgen dat de koelkasten gevuld blijven. Elke ganggenoot heeft zo z'n taakje.

"Er hebben nu 140 mensen entree betaald", zegt Kirsten om één uur 's nachts. Geen slechte score, maar die 200 studenten van de vorige feestjes zal niet meer gehaald worden.

Zou er toch concurrentie zijn van het nabije Playboy-feest? De twee dames van de ontvangst maakt het niet zoveel uit.

"Financieel is er nu wel quitte gespeeld, en het is hier supergezellig."

De twee portiers zorgen er niet alleen voor dat alle bezoekers hun vijf euro betalen en een

hun beurt, met hun onafscheidelijke biertje in de hand, de vrouwen blijven toejuichen.

Het lijkt alsof steeds meer bezoekers bij elkaar genegenheid zoeken. "Dat komt iedereen omdat op zo'n gangfeest elkaar wel een beetje kent", verklaart een Hoogveldt-bewoner. "Er ontstaat daardoor een heel intiem sfeertje." Een mooie verklaring; waarschijnlijk komt de opgewonden atmosfeer gewoon door de bijzondere hoge concentratie studenten in de feestruimte en alcohol in het bloed.

Het Duitse officiersmeisje, een beetje loensend van al die Bav'jes, lispelt bij een jongen in zijn oor: "Du bist süß", maar

schoonmaken begonnen moeten worden.

Het trappenhuis oogt wonderbaarlijk schoon; het strenge beleid van de Hoogveldters heeft zijn vruchten afgeworpen.

Slechts na lang en diep inhalen, ruiken we de geur van een feestje. Ook in de feestruimte zelf is nauwelijks een melange van schrale bierlucht en sigarettenrook herkenbaar. De geurtjes zullen wel door de openstaande ramen zijn verdund met een frisse ochtendlucht.

De flesophaalploeg heeft haar werk gisterenavond goed gedaan: in de keuken ligt slechts nog een handvol lege flesjes op de grond. Sporadisch ligt er ge-

up uit. Hij wordt dan ook flink uitgelachen door zijn medebewoners. "En ik wil zo nog naar college", zegt hij met zachte stem.

Auke en een vriendin komen de keuken binnenlopen, beiden op slippers. Martijn zet koffie, en begint te ouwehoeren over Srebnica en Pim Fortuyn. Daar wordt, terecht, nauwelijks op gereageerd.

Desirée besluit, voordat de het grote opruimen begint, een stevig ontbijt te maken: pannenkoeken. Terwijl Kirsten al vlijtig met de bezem rondgaat, vult de keuken zich met een zware pannenkoekenlucht – niet alle bewoners zijn er even blij mee.

Audrey zucht: "Ik denk dat we nu dan maar officieel beginnen." Eerst vegen, dan schrobben en dweilen, de kratten bier moeten terug, de toiletten gereinigd en de keuken weer ingericht: zij liever dan wij. We verlaten gang 72, terwijl achter ons de schoonmaaktaak luidruchtig worden verdeeld.

"Laat straks maar een klusje voor me over", roept de vermoeide Mark. Ook hij heeft besloten erdoor te gaan. Ondanks een brak hoofd gaat hij nog naar z'n colleges. Wellicht is dat nog een aanvulling voor de herdruk voor Beau's *Handboek voor Studenten*: ga altijd naar je college, hoe brak je ook bent. Daar had ex-corpslid Beau himself nog iets van kunnen leren. ✕

Tekst: Roel Neijts

Foto's: Erik van 't Hullenaar

De grootste rotzooi op de vloer is een aangekoekte pulp van flesetiketjes, uitgetrapte peuken en heel veel bierdopjes

stempel op elk gewenst lichaamsdeel krijgen, ook waken ze voor eventuele verspreiding van bierflesjes in het trappenhuis. De toestanden van de irritante Spanjaarden bij het vorige feest, met trappen vol met glas en braaksel, moeten worden vermeden. Niemand die het trappenhuis inloopt, ontsnapt aan de scherpe blikken van Audrey en Kisten. Verschillende bierflessmokkalende mannen worden teruggefloten, en voorbeeldig leveren ze hun flesje in – of ad'ten ze hun biertje snel leeg. Tegen half drie lijkt het hoogtepunt plaats te vinden. De fleurige studentes op de keukentafel zwepen de mannen op, die op

staat krap vijf minuten later heftig te zoenen met een andere student. Verderop, op de vensterbank wordt steeds spannender een heftig liefdesspel opgebouwd tussen lange jongen en een goedlachse blonde. Ook de ganggenoten lijken beïnvloed door de prikkelende feromonen die in de gang hangen. Veroniek, bijvoorbeeld, flaneert met brede lach van hot naar her. Aan ieder die het wil, laat ze haar wulpse blik zien, bijgestaan door een tekst op haar arm: 'Proud to be stout.'

Pannenkoeken bakken

Twaalf uur, de volgende dag. Officieel zou over een half uur met

broken glas of een leeg sigarettenpakje. De grootste rotzooi op de vloer is een aangekoekte pulp van flesetiketjes, uitgetrapte peuken en heel veel bierdopjes. In een hoek staan nog tien on-aangebroken kratten bier. Een aantal huisgenoten zijn al wakker, en staan brak te zijn in de keuken. "Heel vies is het hier niet", vindt Stefan, terwijl hij om zich heen kijkt. "Er waren niet zoveel Spanjaarden, dat speelt natuurlijk ook mee." Dan komt, op slippers met witte sokken erin, Mark de keuken inlopen. In zijn ene hand een glas jus d'orange, in zijn andere een worstenbroodje. Hij ziet er – samenvattend – behoorlijk fucked

WISKUNDEMEIDEN > DEEL 2

Wat vooraf ging:

De vijf wiskundemeiden lopen in augustus samen de introductie, waar ze worden aangezien voor psychologiestudentes. In september komen ze bijeen op Louana's kamer in Hatert: net begonnen aan de studie zijn ze alle vijf even gegrepen door de wereld van het getal en het oplossen van vergelijkingen. Marleen en Lean hebben lerarenambities, Fleur en de Belgische Charlotte willen vooral graag rijk

worden met wiskunde. Louana heeft de droom tandarts te worden in de ijskast gezet vanwege een aandoening aan haar rug, maar kiest vol overtuiging voor de wiskunde. Allemaal een vriendje, op Marleen na, lonken een aantal wiskundemeiden naar de jongens van natuurkunde – ene 'Tom Cruise' in het bijzonder – en is medestudent Richard wel érg vaak onderwerp van gesprek.

“Ik was bang om ze teleur te stellen”

De eerste schifting

Dit studiejaar volgt Vox vijf eerstejaars studenten wiskunde. Vijf jonge meiden, die hun hart hebben gevolgd naar een studie over getallen en vergelijkingen – én wellicht het grote geld. Hoe vergaat het de meiden na hun eerste kwartaal als wiskundestudent?

De ochtendcolleges zijn achter de rug, de meiden hebben een half uurtje om bij te kletsen. Ze vermijden de overvolle Huygens-kantine en nemen hun toevlucht tot de derde verdieping waar de wiskundeafdelingen zich bevinden. Daar in de hal zijn de zit-hoeken nog leeg en ploffen de meiden neer op een bank. Het is half oktober, na de herfstvakantie beginnen de tentamens, maar onderwerp van gesprek is vooral het Desdaweekend van de studievereniging. Lean Arts en Louana van Dijk, die er niet bij waren, worden bijgepraat door een hyperactieve Fleur de Vischer en Charlotte Coumans en de wat rustigere Marleen Kock. “Heb jij ook gehoord dat er nog nooit zo veel bier gedronken is?” “Van wie was dat condoom dat buiten lag?” “Hóe lang zijn jullie met de auto onderweg geweest?” Het gelach en geklets trekt omstanders aan. Al snel zit de hal vol wiskundestudenten en komt ook wiskundehoogleraar Erik Koelink polshoogte nemen. Charlotte zit dicht tegen de ouderejaars LJ (kort voor Leendert-Jan) aan, die iets in haar oor fluistert. Ze heeft het uitgemaakt met haar ex en is nu heel gelukkig met natuurkundestudent LJ. “Natuurkunde en wiskunde gaan gewoon goed samen”, vindt LJ. Over de wiskundestudie is iedereen nog even enthousiast. Op dat moment is niet te bevroeden

dat een van de vijf meiden in november zal stoppen. Marleen: “De studie is nog leuker dan verwacht. Het geeft me een goed gevoel.” “De mensen zijn heel aardig”, vindt Louana. “Je hoeft maar even te wuiven of ze komen al.” Fleur smaalt: “Wij als hulpeloze meisjes.” Alleen Lean durft hardop haar twijfels uit te spreken. “Het is niet makkelijk. Soms vraag ik me af of ik het wel aankan.” Fleur: “Ja, het is verrekke moeilijk.” Hoeveel of weinig van deze plannen terecht komt, blijkt tijdens

‘Als ik het niet had gehaald, zou ik echt mijn levensstijl moeten omgooien’

de Mentorverwenborrel op 28 november. In een van de twee studentenkantines in het Huygensgebouw heeft een groot deel van de 35 eerstejaars wiskundestudenten zich verzameld om hun vier mentoren van de introductie, Tjapko, Abel, Kris en Anna eens goed te verwennen. En wel met pizza (die nog besteld moet worden), speciaalbiertjes (die gelukkig al koud staan) en jaren tachtig klassiekers als Narada Michael Walden's ‘Gimme gimme gimme’. Fleur heeft haast

geen tijd om te praten, ze deelt als een dolle borrelnootjes uit aan de hongerige studenten, Charlotte schenkt de drankjes in. Terwijl de studenten de ene na de andere Warsteiner naar binnen kloppen, komt Marleen binnen. Ze heeft haar vaste op-pasavond afgezegd om bij de Mentorverwenborrel te zijn. “Als ik straks een kamer heb, ga ik daar sowieso mee stoppen.” De Gennepse wil meer zelfstandigheid. “Ik ben flink op zoek naar een kamer”, vertelt ze met een flesje Warsteiner voor haar neus. “Heb al twee kijkavonden gehad – zonder succes. Eentje was bij een kamer van maar twee meter hoog: ze vroegen speciaal naar kleine mensen.” Marleen (haar emailadres begint met best_klein) lacht: “Maar zelfs ik kon niet rechtop door de deuropening.” Met de studie gaat alles goed. Heel goed: “Ik heb alle tentamens in de tentamenweek gehaald. Zelfs twee keer een 9,5!” De hoge score geeft haar zelfvertrouwen. “Wiskunde blijft een moeilijk vak, maar ik heb er nu wel vertrouwen in. Ik moet het gewoon goed bijhouden.” Voor Lean kwamen de tentamenresultaten als een opluchting. “Ik ben heel blij dat ik ze gehaald heb: als dat niet zo was, had ik wel getwijfeld of ik door moest gaan.” Charlotte heeft het minder goed gedaan. Voor een wiskundeten-

Louana van Dijk (18)

Marleen Kock (18)

Charlotte Coumans (18)

Fleur de Visscher (20)

Lean Arts (18)

Mentor Kris, links op de foto, laat zich verwennen door de wiskundemeiden

tamen haalde ze een onvoldoende. “Maar ik weet wel waar het aan ligt”, reflecteert de Belgische met een biertje in de hand. “Te veel feesten. Ik moet echt minderen.” Van dat voornemen komt voorlopig echter weinig terecht. “Vanavond gaan we naar het Proud to be Fout-feest en morgen ga ik ook al uit.” Hoewel ze het tentamen van bijvak economie heeft gehaald – in aangeschoten toestand nog wel – ruilt ze haar minor in voor een vakgebied dicht bij huis: natuurkunde. Vriend en natuurkundestudent IJ bezweert niets met de keuze te maken te hebben. Fleur, tussen het borrelnootjes bijvullen door: “Dat tentamen voor economie stelde niks voor.” Met partner-in-crime Richard zaten Charlotte en Fleur tot vlak voor het tentamen 's avonds in

de studentenkantine bier te drinken. Fleur: “Het tentamen zou ontzettend zwaar zijn. Nou, voor economen misschien. Ik ben naar één werkcollege geweest, heb geen enkele opgave gemaakt en Charlotte en ik hebben het allebei gehaald.” Fleur heeft al haar wiskundetentamen gehaald. Een opsteker. “Als ik het niet had gehaald, zou ik echt mijn levensstijl van drie keer per week stappen moeten omgooien. Maar dat hoeft nu niet.”

‘Wie is er eigenlijk gestopt?’

Om half zeven arriveert ook de vijfde van het stel, Louana van Dijk. Ze zat vast in haar kamer in Hatert, wilde niet alleen in het donker naar de universiteit fietsen. Medestudent Willem heeft haar opgehaald met de fiets van Lean. Louana: “Ik zat

daar maar op de bank en dacht: die komt nóóit.” Ook de pizza’s laten op zich wachten. Op de gang belt Fleur voor de zoveelste keer de pizzakoerier. “Nog anderhalf uur? Zeg dat maar niet tegen de rest.” De mentoren vermaken zich intussen met eerstejaarsopgaven (“voor de lol, kijken of we het nog kunnen”), de drank en de borrelnootjes, in afwachting van het avondeten. Of de mentoren zich al verwend voelen? “Vast wel”, denkt Charlotte, haar blik op mentor Anna die met een glas rosé in de hand een geanimeerd gesprek voert met haar voormalige mentorkinderen. “Hoe gingen jullie tentamen?” vraagt Anna geïnteresseerd. “En wie is er eigenlijk gestopt?” Louana steekt haar hand omhoog. “Ik vond het niet meer superleuk. Het was eigenlijk al

mijn tweede keus, ik wilde zo graag tandarts worden.” In de herfstvakantie heeft ze voor zichzelf besloten om te stoppen. De tentamen heeft ze nog wel gemaakt – en gehaald. “Het borrelde al een beetje, het is gewoon te wiskundig.” “De studie is moeilijk”, verzucht Lean. “Ja, het is moeilijk, maar het wordt wel makkelijker”, steekt mentor Anna de eerstejaars een hart onder de riem. Voor Louana is het wiskundehoofdstuk nog niet helemaal afgesloten, al zal ze volgend jaar niet mee gaan op het Desdaweekend. In september begint ze aan een nieuwe studie. “Actuariële wetenschappen aan de UvA. Ik word dus een soort verzekeringswiskundige. Je krijgt veel economievakken en het is toegepast, dat spreekt me aan.” Op de vraag wat ze de rest van het jaar gaat doen, slaakt Louana een diepe zucht. “Geen idee, werken, denk ik. Ik heb vorige week nog colleges gevolgd om te kijken of ik het nog op kon brengen om de rest van het jaar vol te maken, maar dat lukte echt niet meer. Het is moeilijk: je hebt je voorgenomen om hier vijf, zes jaar te studeren, je hebt vrienden gemaakt, je kent de weg. En dan sta ik ook nog in Vox. Ik was bang voor de reacties van de familie, bang dat ik ze zou teleurstellen, maar iedereen was heel lief.” Marleen, die tot dan toe zwijgend heeft geluisterd, mengt zich nu in het gesprek: “Kom je nog wel naar de uni?” Louana haalt schouders op. “Ik weet het echt niet.”

Wat gaat Louana de rest van het jaar doen? Hoe lang houdt de relatie tussen Charlotte en IJ stand? Vindt Marleen een kamer? Lees het in de volgende aflevering van de Wiskundemeiden.

Een vaccin voor Afrika

Elke dag sterven drieduizend kinderen aan malaria, vooral in Afrika. De Radboud Universiteit is een van de drie plekken ter wereld waar onderzoekers experimenten doen met menselijke malariainfecties in de zoektocht naar een vaccin. Vox nam een kijkje in het malarialab.

Wat drijft iemand die zich vrijwillig laat besmetten met een potentieel dodelijke parasiet? In de 'huiskamer', de wachtkamer van het Clinical Research Centre Nijmegen (CRCN) op de vierde etage van het UMC St Radboud, zitten vier studenten die zojuist hun tweede vaccinatie tegen malaria hebben gekregen. Nu het vaccin succesvol blijkt bij muizen en mensapen, durven onderzoekers het aan om het vaccin bij mensen te testen: vierentwintig vrijwilligers, vooral studenten, worden driemaal ingeënt met een experimenteel vaccin en over drie maanden besmet met malaria. Buiten is het druilerig weer, maar binnen is het warm en de sfeer gemoedelijk. De proefpersonen zitten rond een grote tafel, waarop hun studieboeken opengeklapt liggen. Op de vraag wat hen bezielt mee te doen met het malariaexperiment, reageren ze laconiek. Barry (20): "Mijn moeder vond het niks, maar ik vind dat je als

geneeskundestudent zelf een keer zo'n onderzoek meeemaakt moet hebben. Mijn vriendin kwam hier mee aanzetten: zij doet regelmatig mee aan dit soort onderzoeken om geld te verdienen." Henk (21), ook geneeskundestudent, valt Barry bij: "Het eerste wat ik zag toen ik de flyer voor het onderzoek onder ogen kreeg, was die 1200 euro." Nuanceert haastig: "En het onderzoek vind ik óók belangrijk." "Ik dacht altijd: je laat toch geen medicijnen op je testen?" zegt een derde vrijwilliger. De lange, blonde jongen stelt zich voor als Tom Bogert, 19 jaar. Hij is tweedejaars geneeskundestudent. Anders dan zijn medestudenten kwam deelname aan het onderzoek niet voort uit financiële motieven ("al is het geld natuurlijk mooi meegenomen"). Tom: "Ik was huiverig voor medisch onderzoek, tót ik dit onderzoek tegenkwam: ik vind dit belangrijk." Op zachte toon: "Ik wist al

een hoop van malaria, ben in Afrika geweest en heb voor artsen zonder grenzen op straat leden geworven. Ik wist waar ik aan begon."

Het Lobi-meisje in Burkina Faso

Elf jaar geleden maakte een doodzieke malariapatiënte, een jong meisje van de West-Afrikaanse Lobi-stam, grote indruk op hem. "Met mijn zusje, ouders, en oom en tante – ontwikkelingswerkers – bezocht ik een Lobi-dorp: met van die gele lemen hutten, loslopende kippen en kinderen die door onze zonnebrillen wilde kijken. Op de grond in een van die hutten lag een meisje: ze vertoonde de klassieke kenmerken van malaria: zweten, rillen. Toen ik uit Burkina Faso terugkwam – ik zat in groep vijf – wilde ik net als mijn oom en tante die mensen helpen", zegt hij. Maar de agrarische sector, waarin Tom's oom en tante werkten, stond hem tegen. "Een andere oom van mij is huis-

arts, dat leek mij ook een mooi beroep om mensen te helpen." Researchverpleegkundige Jorien houdt de boel nauwlettend in de gaten. "De proefpersonen mogen niet herkenbaar in beeld gebracht worden", waarschuwt ze. "Protocol van het ziekenhuis." Arts-onderzoeker An-Emmie Nie-man, haar blonde haar in een staartje en een witte onderzoeksjas over haar kleren komt achter haar bureau in een hoek van de huiskamer vandaag. "Tom," zegt ze, "jij bent aan de beurt voor je vaccinatie, kom je even mee?" De kamer waar de proefpersonen gevaccineerd worden, lijkt op een ziekenhuisafdeling met een ziekenhuisbed, witte gordijnen aan een plafondrail rondom het bed en een kastje met een verzameling naalden, flesjes roze vloeistof en dozen vol plastic handschoentjes in verschillende maten. Verpleegkundige Jorien schuift een paar handschoenen aan, terwijl een onafhankelijk arts, die niet betrokken is bij de

studie, controleert of Tom het juiste vaccin krijgt toegediend. “We testen verschillende soorten vaccins en dat doen we dubbel-blind”, legt Nieman uit. “De proefpersoon weet niet welk vaccin hij of zij krijgt – en ik weet het ook niet. Dat krijg ik pas na afloop van de studie te horen.” Tom ontbloot zijn bovenlijf. De verpleegkundige maakt geroutineerd zijn arm schoon en drukt de spuit in de huid. Voordat je met je ogen kunt knipperen, is de handeling alweer voorbij en dirigeert Jorien Tom terug naar de huiskamer. Een half uur moet hij wachten voor hij na controle weer naar huis mag.

Malariaonderzoek niet sexy
“Allemaal voorzorgsmaatregelen”, vertelt onderzoeker Matthew McCall. Hij haalt de buisjes met bloed van de gevaccineerde studenten op uit het CRCN en verplaatst zich met een stepje door de lange gangen van het ziekenhuis naar zijn eigen

lab in het Nijmegen Centre for Molecular Life Sciences (NCMLS). McCall laat uit het bloed van Tom en de andere vrijwilligers de witte bloedcellen apart invriezen in vloeibare stikstof. In het lab test hij het effect van de parasieten op witte bloedcellen uit het bloed van vrijwilligers. Hij wil nauwkeurig bekijken wat er bij blootstelling aan malariaparasieten gebeurt en achterhalen hoe het vaccin op moleculair niveau werkt.

“Met een vaccin kun je in het menselijk afweersysteem een soort geheugen inbouwen tegen malaria”, zegt McCall. Hij is al steppend in zijn lab gearriveerd, waar hij een witte labjas over zijn spijkerbroek en bloes aanschiet. Het lab bestaat uit twee kamers vol vrieskasten, piepschuim bakjes, plastic pipetten en incubators (een soort ovens), die op 37 graden Celcius worden gehouden om de menselijke lichaamstemperatuur na te bootsen. Witte bloedcellen, legt McCall uit, met name de T-lymfocyten (ook wel T-cellen genoemd) en fagocyten, zijn belangrijk bij de

afweerreactie, opgeroepen door dit vaccin. Als een ziekteverwekker je lichaam binnendringt, slaan de witte bloedcellen alarm en brengen een afweerreactie op gang om de boosdoener onschadelijk te maken. Normaal gesproken duurt het even voordat zo’n reactie op gang komt. In het geval van malaria vaak te lang, waardoor de parasieten zich ongehinderd kunnen delen in de rode bloedcellen. “Een vaccin zorgt voor een snellere afweerreactie”, zegt McCall.

“Neem nou het vaccin tegen mazelen. De reden dat je nooit de mazelen krijgt, is omdat er na de inenting cellen in het bloed circuleren die alarm slaan zodra ze in aanraking komen met de mazelen. Zo komen de witte bloedcellen sneller in actie en bedwingen de ziekte.” Jammer genoeg is onderzoek naar malaria niet zo ‘sexy’ als bijvoorbeeld onderzoek naar HIV/aids, vertelt McCall. Hij rangschikt buisjes met reeds ingevroren witte en rode bloedcellen, parasieten en een kweekmedium. “Aan een ziekte als aids

Malaria facts

Wat gebeurt er als je malaria hebt?

Vrouwjesmuggen hebben bloed nodig voor de productie van eieren. Bij het steken laat de mug wat speeksel in de wond druppelen, zodat het bloed niet stolt. Steekt de mug een besmet persoon, dan raken haar speekselklieren geïnfecteerd. Wanneer de mug opnieuw een (mogelijk onbesmet) mens steekt, brengt zij de parasieten vanuit het speeksel in de bloedbaan van die mens. De kiemen delen zich in de lever en ontwikkelen zich tot jonge parasieten, die naar de bloedbaan migreren. De parasieten delen zich voortdurend in golven in de bloedcellen, wat kan leiden tot de dood van de besmette persoon.

Er bestaat toch al een vaccin?

Nee, er bestaat geen effectief vaccin tegen malaria. De huidige malariapreventie bestaat uit slapen onder een klamboe die is geïmpregneerd met insecticide of het nemen van pillen die de parasieten die in het bloed aanpakken. In Afrika hebben mensen geen geld voor dergelijke maatregelen – nog los van het feit dat anti-malariamedicijnen zoals lariam en malarone niet bepaald gezond zijn. Een vaccin is dus hard nodig: zolang er geen vaccin is sterven dagelijks drieduizend mensen – vooral kinderen – aan malaria.

Komt er ook malaria in Nederland voor?

Tot 1920 kwam malaria nog in Nederland voor, pas in 1970 was Nederland officieel malariavrij. De parasieten werden hier overgebracht door de mug *Anopheles atroparvus*, die ook nu nog in Nederland voorkomt. Deze mug kan niet de gevaarlijke *Plasmodium falciparum* (die in Afrika voorkomt) overbrengen.

Is meedoen aan het experiment gevaarlijk?

Het is gevaarlijker om in Afrika op vakantie te gaan met lariam op zak, zó nauwkeurig wordt je als proefpersoon in de gaten gehouden. Vóór elke vaccinatie krijgen de proefpersonen een uitgebreid lichamelijk onderzoek, bloedonderzoek en anamnese (onderzoek naar medische voorgeschiedenis) en na vaccinatie wachtten ze een half uur in de ‘huiskamer’ om te voorkomen dat een eventuele allergische reactie pas optreedt als ze al thuis zijn. Na besmetting vindt intensieve controle plaats. Vrijwilligers moeten aan hun buurman of huisgenoot vertellen dat ze meedoen met het onderzoek. Als de onderzoekers parasieten aantreffen, krijgt de vrijwilliger direct een anti-malariakuur. Ook als na drie weken de vrijwilliger nog geen malaria heeft ontwikkeld – en het vaccin dus effectief blijkt – krijgt elke deelnemer een kuur.

Wanneer komt het Nijmeegse vaccin op de (Afrikaanse) markt?

In Nijmegen hebben de afdelingen Medische Microbiologie en Interne Geneeskunde de handen ineen geslagen om zo snel mogelijk een goed vaccin te ontwikkelen. Momenteel wordt een vaccin dus getest op Nederlandse vrijwilligers, en bij succes zal het in de nabije toekomst getest worden in Afrika. Het zal nog zeker vijf jaar zal duren voor het vaccin gebruiksklaar is. Tot die tijd zijn er nog veel vrijwilligers nodig.

Wil jij je inzetten voor een vaccin dat miljoenen levens kan redden? Ga naar de informatiebijeenkomst voor vrijwilligers op 12 december om 17.00 uur (UMC St Radboud, CRCN, route 395) of geef je op als vrijwilliger bij An-Emmie Nieman (024 3610577 of malariavaccin@mmb.umcn.nl).

‘Als er een mug uit de kweekkooitjes ontsnapt, moeten we net zolang zoeken tot ‘ie terecht is’

wordt veel meer geld uitgegeven en veel harder naar een geneesmiddel gezocht. Bovendien gaat een groot deel van dat geld naar medicijnontwikkeling in Europa, en niet naar Afrika, waar aids een veel groter probleem is.” Dankzij gulde gevers als miljardair Bill Gates is het budget voor malariaonderzoek sinds 2000 verdubbeld. Toch is het geld dat voor malariaonderzoek beschikbaar is steeds een fractie van het geld dat naar aidsonderzoek stroomt. Het Nijmeegse Centre for Clinical Malaria Studies is dan ook vrijwel uniek op de wereld. Het is een van de drie plekken waar onderzoekers met plasmodium-parasieten geïnfecteerde muggen gebruiken om mensen te besmetten voor experimenten. Alleen op de universiteit van Oxford en de universiteit van Maryland in de Verenigde Staten houden wetenschappers zich met soortgelijke onderzoeken bezig.

McCall zet zich met zijn buisjes voor de zuurkast: een werkblad waar een ingenieus afzuigstelsysteem boven is gemonteerd, die zorgt voor een steriel klimaat. Hij schuift een glazen afscheidingswand, waar een dreigende, felgele ‘biohazard’-sticker op is geplakt, omlaag tot vlak boven zijn armen. Met alleen zijn handen boven het werkblad en met zijn neus op het naar beneden geschoven raam werkt hij behendig met de buisjes parasieten, bloed en medium. De onderzoeker test het bloed van de proefpersonen in verschillende stadia van het onderzoek: voor, tijdens en na de vaccinaties en na besmetting. “Je verwacht – en je hoopt – dat de afweerreactie na vaccinatie sneller op gang komt dan van tevoren”, zegt McCall. “Dat is een aanwijzing dat het vaccin werkt.” Met steriele pipetten, steriele plastic buisjes, die hij vlak voor gebruik uit

het plastic scheurt, zuigt hij vloeistof uit de buizen in een plastic kweekbakje met minuscule deukjes waarin hij zijn testen kan doen. Hij stopt de witte bloedcellen van de proefpersonen beurtelings bij parasieten, bij ongeïnfecteerde rode bloedcellen (de negatieve controle) en een stof waarvan ze “goed uit hun dak gaan” (de positieve controle). Zo test hij hoe witte bloedcellen op het vaccin reageren.

Maandag bloedmaal

In totaal krijgen de proefpersonen drie vaccinaties – Tom Bogert heeft er nog eentje te gaan voordat hij in februari met de malariaparasiet besmet gaat worden. Ziet hij daar tegenop? “Ik zie vooral op tegen de muggenbeten. Ik haat jeuk!” lacht Tom. De besmetting zal namelijk op de natuurlijke manier plaatsvinden: door beten van vijf parasieten-dragende muggen. Voor de besmetting moeten de proefpersonen naar een aparte afdeling van het Centraal Dierenlab (CDL), waar de muggen en parasieten worden gekweekt: de ‘Malaria Unit’ zoals valt te lezen op

bloedmaal’ staat er op een label geschreven. “We voeden de muggen met bloed”, legt analist Laura Pelser uit. “Vrouwjesmuggen hebben de eiwitten nodig om eieren te produceren.” Voor journalisten blijven de dubbele sluisdeuren van kamer 2.59 hermetisch gesloten: alleen hier worden muggen besmet met *Plasmodium falciparum*, die de dodelijkste vorm van malaria veroorzaakt: malaria tropica. Alleen analisten en onderzoekers mogen naar binnen. Een hermetisch gesloten, dubbele sluisdeur, een luchtgordijn (die de lucht naar binnen blaast), en felle lampen moeten voorkomen dat malariamuggen ontsnappen. De analiste zwaait vervaarlijk met de sleutelbos waarmee ze toegang krijgt tot de gesloten afdeling van de Muggen Unit. “Als er eentje uit de kweekkooitjes ontsnapt, moeten we net zolang zoeken tot ‘ie terecht is.” De analisten weten precies hoeveel muggen zich in de kamer bevinden. Tijdens alle experimenten tellen Pelser en haar collega’s de muggen met de hand. Geen enkele mug mag kamer 2.59 verlaten. Niet levend althans: door het raam is een rij microscopen zichtbaar, waarnaast een servet bezaait met muggenlijkjes ligt. Nadat de muggen hun buikjes hebben rondgevreten met het bloed van de proefpersonen, wordt getest of ze werkelijk de parasiet in hun speekselklieren hadden zitten. Zo niet: dan mogen hun collega’s een tweede poging wagen. Om bij de speekselklieren te kunnen, worden de muggen uit elkaar getrokken: zoete wraak voor Tom’s toekomstige jeukaanvallen. x

Tekst: Marjolein Pijnappels
Fotografie: Bert Beelen

De namen van Tom Bogert en de andere proefpersonen zijn gefingeerd in verband met het malaria-onderzoek. Proefpersonen moeten onherkenbaar blijven tot de resultaten gepubliceerd zijn.

Doen&laten

Film Voleurs De Chevaux

"Ik ga de film nog maar een keer kijken, misschien snap ik hem de volgende keer wel", zei de jongen van de Sneak na het zien van *Voleurs de Chevaux*. De film kreeg een zeer magere 5.4 van het sneakpubliek en is inderdaad geen aanrader. *Voleurs de Chevaux* gaat over twee keer twee broers in een ongedefinieerd Oost-Europees land waarvan het ene koppel bij de Kozakken gaat en het andere koppel paarden steelt. In beide koppels zit een zwak exemplaar en een sterker exemplaar. Daarmee is zo ongeveer alles wel verteld over deze film, want los van enkele ontwikkelingen gaat het verhaal niet veel dieper. /AvdH

Vanaf donderdag 13 december in Lux

Theater Adje's Revue van Nu

Sinds Idols is voor lul staan de nieuwe manier om snel bekend te worden in Nederland. Neem Adje, die met zijn domme smoelwerk wekelijks de lachers op zijn hand heeft bij Paul de Leeuw. Adje en Theo zaten in 2005 in het publiek bij Paul de Leeuw om aandacht te genereren voor hun theatergroep De Zingende Decoupeerzaag. Ze deden dat zo goed dat zelfs De Leeuw niet doorhad dat Adje een personage was van Arijan van Bavel. In *Adje's Revue van Nu* proberen Adje en Theo samen met drie muzikanten een revue op te voeren. Het is alleen nog even afwachten of Adje als hoofdpersonage even leuk is als wanneer hij sidekick is. /AvdH

Vrijdag 7 december, Stadsschouwburg, 20.00 uur

Festival COC Songfestival

Het songfestival is al jaren het domein van de homobeweging, van de Cornald Maas'en die geen snars weten van muziek maar zich wel Songfestivaldeskundige laten noemen. Het geeft maar weer eens aan hoeveel het songfestival nog met muziek te maken heeft. De veer zullen in 2006 niet blij geweest zijn toen de Gwar-variant Lordi het festival won, terwijl vorig jaar de Oost-Europa lobby zegevierde. Het songfestival wordt daardoor steeds minder serieus genomen, maar dat betekent niet dat de liefde van de festivalvolgers taant. Bij het COC organiseren ze gewoon hun eigen variant, waar regionale afdelingen van het COC aan meedoen. Onze favoriet komt uit Delft waar Adje en de Swiffers een variant zijn op het ooit legendarische Tedje en de Flikkers. /AvdH

Zaterdag 8 december, Lindenberg, 20.00 uur

Concert Afrikaans-Europese punkjazz

De teller van The Ex staat inmiddels op zo'n 2500 optredens. Wars van navelstaarderij heeft de band sinds haar oprichting samengewerkt met een breed scala aan artiesten waaronder Sonic Youth, de dinosauriër van de Amerikaanse alternatieve scene. Toen de band tijdens een Afrikaanse tour in contact kwam met de 73-jarige Ethiopische sax-legende Getatchew Mekuria, werd het fundament gelegd voor één van de meest curieuze muzikale samenwerkingsprojecten van de laatste tijd. Deze avond biedt een unieke kans om te zien hoe Mekuria het ruige punkgeluid van The Ex besmeurt met een freejazz sausje. /CdW

Zondag 16 december, Doornroosje, 10/8 euro

Keihard en met gestrekt been

Van het fietsenhok tot de slaapkamer en het spannende geheime mapje op de privé-computer. Weblogs hebben beeld, tekst en een mening. Ook het studentikoze Nijmeegse weblog *Haaikoe.com* wil graag vuile handen maken, maar doen ze dat goed? Oud RU- studenten Bert Brussen en Jaime Donata geven hun oordeel.

Vox vroeg twee heren met verstand van zaken om hun kritisch oog eens op *Haaikoe.com* te laten vallen. Oud ANS-hoofdredacteur Jaime Donata weet als redacteur van het vermaarde studentenweekblad *Propria Cures* hoe het is om via de gerichte aanval aandacht te genereren. Hij legt *Haaikoe* langs de *Propria*-meetlat. "De PC-lat is een schuifmaat die per redactie anders wordt afgesteld – maar laat ik persoonlijk zeggen dat ik de naam *Haaikoe* echt kut-met-peren vind – evenals het plaatje van de koe met de haaienvin. Het Sven Kockelmanstukje vond ik leuk – maar dan ook met name omdat Sven Kockelman van zichzelf al een cultfiguur is. Daar hoeft je, zagezegd, niet heel veel meer aan te doen. De uitwerking had evenwel origineler, pijnlijker en lulliger gekund. Mijn tip is om de site te focussen op dit soort rare media figuren en laat nep-nieuws en onderwerpen waarover iedereen al schrijft achterwege."

Weblogfenomeen Bert Brussen weet als voormalig Geen Stijler alles van het creëren van relletjes via internet. "Het is natuurlijk een briljant initiatief, dat *Haaikoe.com*. Want laten we eerlijk zijn, het Nijmeegse kan, zeker op het internet, wel eens wat extra peper in de al te brave billettjes gebruiken", zegt hij. "Nadeel is wel dat dat soort blogjes toch al weer heel snel beschouwend en academisch worden en dat wil je juist niet. Ik ken de heren persoonlijk en alle drie zijn ze van het kaliber: 'spreek mijn voicemail in dan bel ik misschien terug over vijf dagen' en hun hotmail-inbox van vijf MB zit altijd vol. Dus ik vrees dat de lol van het posten er snel af is, en dat is funest. Als je een weblog opstart, moet je vooral veel posten. Desalniettemin is enig succes zeker haalbaar. Als ze wat sterker en harder uit de hoek komen, en gebruik maken van hun anonimiteit, al lijkt het er niet op dat die lang bewaard zal blijven. Verder moeten ze de techniek in orde krijgen en zich niet laten verleiden 'iets samen te doen' met de universiteit. Zoek een eigen server, het liefst eentje in Amerika, en laat je nooit zomaar sponsoren, want dan krijg je weer gezeik als je een keer 'jood', 'paus' of 'kinderporno' op je weblog schrijft."

Ik heb ze al aangeraden dat meisje van die ANS-banner, die met die lekkere tieten, vooral vaak in te zetten en wat luchtige studentikoze dingen te doen als studente van de maand, win een avondje darkroom met Tommy W. en wedstrijdje 'Wie het snelst lunch op tafel krijgt bij Lux'. Verder moeten ze het potentieel dat ze hebben, omdat het idee redelijk uniek is, uitbuiten door keihard met gestrekt been in de weblogscene te springen: maak rumoer! Rel! Haal de media! En dan het liefst met filmpjes natuurlijk."/AvdH

HotSpot uit

“Het interieur is een beetje aan de bruine en knusse kant, maar kan er mee door.” Dit schreef ik vorig jaar rond deze tijd op deze plek over *Wijmpje's Bistro*, de voorganger van *Schenck*, zoals men zich hier sinds 15 november noemt. Om het bistro-idee van zich af te schudden. Wat kul is, want *Wijmpje's* was ook al niet echt 'bistro'. Wellicht op de bakjes friet en sla bij het hoofdgerecht na. Die in *Schenck* overigens gehandhaafd zijn, zo blijkt. Wel nieuw is de *Schenkerij* op de begane grond, waar we even wachten op een raamtafeltje, waar we als vroege reserveerders recht op menen te hebben. We nemen plaats op een loungy bank en nippen aan onze campari, wezenloos toegeblijkt door een zwartwitte jonge Miles Davies. Eenmaal boven zitten we één raamtafeltje verderop dan vorig jaar. Ik meen me zelfs te herinneren dat ook toen de kinderklommen van de Lage Markt gлом-

Foto: Bert Beekun

Restaurant Schenck

Lage Markt 47 • t: 024 3226040 • www.restaurantschenck.nl

- voorgerechten: € 4,50 – 10,25 • hoofdgerechten: € 16,00 – 22,00
- nagerechten: € 6,50 – 8,50 • surprisemenu: € 30,50 (4) 34,50 (5)
- huiswijn: € 3,00 (glas) – 17,50 (fles)

men van de plensregen. Weer kiezen we het surprisemenu. En weer slaat het personeel, dat andermaal ook een grotere groep moet fourageren (vorig jaar een bruiloft, dit jaar een merriesbal) zich er kranig doorheen. De uitbaters hebben het zelfs voor elkaar gebokst dat de wisselende (studenten)serveersters die aan onze tafel opdooimen iets zinnigs over de wijn

van het arrangement weten te debiteren. En inderdaad, ook de vijf gerechten kunnen er weer prima mee door. Toch een paar kritische noten. Gang één, gerookte forel op appel-kerrie-salade met wasabischuim en verse gember, is een geoliede machine. Maar het streepje zoet had niet gehoeven. De pompensoep met courgetteblokjes en (wéér) gember is te

zoet en te romig, en alleen qua kleur pompoenig. De zeebaars had iets minder lang op de huid gebakken moeten worden. Nu plakt hij een beetje aan de tanden. De Noilly Pratsaus erbij is prima, maar andermaal romig. Net als de amandelsaus bij het hoofdgerecht. Dat had wat ons betreft een strakke jus mogen zijn. De struisvogelbiefstuk die erop ligt is het doelpunt van de maand. Het bolletje hete bliksem ernaast is origineel, maar duwt het gerecht in zijn totaliteit wel weer richting zoet. De toet van tarte tatin met kaneelijs en een suikerwerkje en een mooi glaasje Moscato erbij is eerste divisie. Bij de thee respectievelijk koffie krijgen we chocola waarin zoute pinda's zijn verzonken. Een doodzonde in de chocolateriewereld. Maar als tegenwicht tegen het zoet dat we inmiddels hebben verstouwd kan het prima. /Ron Welters

Snapshot

Waar is het te doen? Vox trok de literaire schoenen aan en ging op zaterdag 1 december schrijvers kijken op de afsluitende avond van het Wintertuinfestival in de Lindenberg.

Tekst: Alex van der Hulst
Fotografie: Gerard Verschooten

Michiel Romeijn en Wilfried de Jong monstren het publiek voordat ze straks gaan action painten waarvoor Romeijn zich nog moet verkleeden als witte neger Oboema. Over schrijvers heeft Michiel Romeijn geen mening. “Ik weet ook niet of het aardige mensen zijn, ik kom ze eigenlijk nooit tegen.”

Aan A.A.F.Th. is geen groot wetenschapper verloren gegaan, conschapper letterendecan Paul Sars en Adrie van der Heijden zelf. Sars roemt het vermogen van zijn vriend om beeldend te schrijven. “Er is een beeldhouwer aan hem verloren gegaan, haha.”

Voor Tommy Wieringa zijn de literaire festivals geen verplicht nummertje. “Nee hoor, ik zie veel van mijn vrienden hier weer.” Wieringa: “Ik sta tegenover Oboema geprogrammeerd, ik zou wel weten wat ik zou gaan kijken.”

Waar vind jij je inspiratie? Op de dansvloer, aan de schildersezel, in een jazzband, in de doka, in een schrijfgroep of in de theaterspots?

Lindenberg

muziek beeldende kunst dans theater schrijversschool

Kijk voor onze cursussen en workshops op de website of bel voor onze brochure
024 327 39 11

kijk op www.delindenberg.com voor alle cursussen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Proefschrift drukken?
www.proefschriften.nl

Printing PhD-thesis?
www.phd-thesis.nl

TONNAER
adviseurs in omgevingsrecht

Bestuursrecht jurist?
Bijna klaar?
Denk aan Tonnaer!

Vestigingen in Maastricht en Eindhoven
Neem contact op met Anita Stalmans 043-3261660

KLEINE BOODSCHAP

Gevraagd
Ben jij een praktische wereldverbeteraar? wij hebben interessante projecten voor vrijwilligers in zuid-afrika! www.masizakhe.nl

•••

Te huur voor student een kamer in Nijmegen nabij centrum. opp. 4x4, inclusief internet, 400 euro mail abe@hypocrisy.org

•••

Consultation 2008: Dé consultancy BusinessCourse. Interesse? www.consultation.nl

Aangeboden
Theatersportvereniging Extra Stout zoekt nieuw talent. Audities in januari. Enthousiast? Neem contact op met Han van der Vinden, via 06 24739441 of han@extrastout.nl. Meer info op www.extrastout.nl.

•••

Thema's voor verrassende en originele stadswandelingen in Nijmegen. Uit te voeren op het Universiteitsfestival van 1 juni in het kader van het lustrum. Mail ideeën naar: lustrum@ru.nl.

Proefschrift snel goed goedkoop

10% korting

quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

Valdin all-inclusive, keuze 10 voor- hoofd- nagerechten
Inclusief drank voor € 32,50

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

Restaurant VALDIN

1000 proefschriften per jaar

PRINTPARTNERS IPSKAMP
grafische specialiteiten

www.ppi.nl
St. Annastraat 22, 6524 GC Nijmegen
Tel. 024 360 09 58, nijmegen@ppi.nl

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeeck
Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck
of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal
Het wilde seizoen is begonnen

www.ru.nl/facultyclub
of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergader ruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

universitaire masters.nl

Zoek je een universitaire master? Wil je naar een voorlichtingsdag?
www.universitairemasters.nl

DE ENIGE OFFICIËLE MASTERSITE, VERZORGD DOOR DE VEERTIEN NEDERLANDSE UNIVERSITEITEN

Oporto

GRAND-CAFÉ RESTAURANT

Portugees eten en drinken

Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498

www.restaurantoportoo.nl

Studentenraad Actueel

Trots en betrokkenheid

De USR heeft begin dit collegejaar het verlangen uitgesproken om aan de slag te gaan met de mate waarin studenten trots zijn op en betrokken zijn bij hun universiteit, omdat dat de beeldvorming en prestaties bevordert. Daarom is er een taskforce ingesteld die kijkt naar hoe men deze twee op het eerste gezicht ongrijpbare sentimenten bij studenten kan bevorderen en hoe dit vormgegeven moet worden.

Om trots en betrokkenheid te stimuleren moet er begonnen worden bij de eigen opleiding en de eigen faculteit, omdat deze gevoelens nu eenmaal beginnen bij wat het meest dichtbij staat. Vanuit de trots op en betrokkenheid bij de eigen opleiding zal deze ook eerder bij de universiteit ontstaan. Door een bepaald gevoel en bepaalde activiteit binnen de faculteit te stimuleren, zullen studenten, ook als alumnus, een ambassadeur van de universiteit worden.

Je komt zo al snel in concrete punten van communicatie en organisatie terecht. Het communiceren van oraties en promoties,

maar ook de uitspraken van de eigen hoogleraren of docenten in de media, helpt hierbij, net als het consequent hanteren van een eigen huisstijl in communicatie. Daarnaast kan een facultaire opening of afsluiting van het collegejaar – uiteraard met borrel – ook meer betrokkenheid creëren. Zo zijn er nog vele voorbeelden te noemen. De taskforce heeft dan ook een brief met aanbevelingen opgesteld die naar het College van Decanen zal uitgaan.

• Studielast

- De ene EC is de andere niet. Een EC staat voor 28 uur en houden de uren in die je moet investeren om met een voldoende het vak af te sluiten. Maar in hoeverre de definitie klopt met de werkelijke investering van tijd wordt amper controleerd.
- Binnen een studie kan de waarde van een EC verschillen, maar ook tussen studies verschilt het aantal uren dat gewerkt moet worden voor een EC wel eens.
- Gevolg: studenten bekijken zich op de studielast van een vak (te licht, te zwaar), maar ook op gehele studies die te makkelijk of te moeilijk zijn.
- De USR zet zich in voor goede controle op de studielast, onder meer door aan te dringen op betere evaluaties. Ook moet er meer aandacht komen voor de 'waarde' van een EC, omdat deze waarde gemiddeld genomen niet mag verschillen tussen vakken, laat staan tussen studies.
- Met uitdagende studielast geef je studenten het maximale voor hun collegegeld en een optimale voorbereiding op de arbeidsmarkt. Je geeft een diploma waar ze met recht en overtuiging trots op kunnen zijn. Ofwel, het diploma staat voor kwaliteit.

Nieuwsflits

De verkorte openingstijden van het Cultuurcafé en de Refter tijdens de 'onderwijsvrije week' die we kenden als 'herfstvakantie' heeft tot irritatie geleid binnen de USR. Waarom zijn centrale faciliteiten slechts beperkt open terwijl de universiteit verder wel bruist? Collegevoorzitter De Wijkerslooth deelde onze irritatie en zal gaan zorgen dat volgende onderwijsvrije week er wel de hele dag genoten kan worden van koffie en thee.

De leden van het College van Bestuur vrezen hun eigen populariteit en willen geen profiel aanmaken op het alom geprezen alumniweb (www.ru.nl/alumniweb). Ook als je (nog) geen alumnus van de RU bent, kan je hier een profiel op aanmaken. Laat zien dat jij wél trots bent op en betrokken bent bij je universiteit en meld je aan!

De kantine bij Tandheelkunde is nog maar slechts beperkt open en tandheelkunde-studenten zijn hier niet blij mee. Ook de patiënten zijn hier de dupe van. De kantine is nog maar open van 11:30u tot 13:30u en om 13:00u is er al simpelweg geen eten meer. De USR zal het College hierover aan de tand voelen.

Last but not least de copyshop op TvA. Er is geklaagd over de lange wachtrijen gedurende de hele dag. De USR gaat onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om dit probleem op te lossen. We houden je op de hoogte!

FSR Letteren

Verplichte bezuinigingen houden ook op Letteren de gemoederen bezig. Dus toen het bericht kwam dat het DAC de portierskosten met bijna 50 procent zou verhogen greep de faculteit eerst naar haar hart en toen naar haar hoofd. De faculteit heeft met de andere gebruikers getracht dit te veranderen, maar tot zover zonder succes. Niet alleen de studenten maar ook de medewerkers zijn hier de dupe van. Voor de reguliere student gaan colleges tot half zes door, voor deeltijdstudenten zijn ze in de avond. Wanneer moet de docent zijn tijd wijden aan onderzoek? Mee naar huis nemen en overwerken. Fijn, daar worden ze vast vrolijker van. En het gevolg voor

De FSR van Letteren 07-08. Freek, Inge, Kim, Jolene, Rutger en Bram.

de kwaliteit? Probleem voor de student. En de niet toegankelijke computers door de sluiting? Wederom een probleem voor de student.

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

Toekenning Frye Stipendia

Op donderdag 6 december worden tijdens een feestelijke bijeenkomst in de Aula de Fryestipendia uitgereikt aan:

- mw. drs. C.L.A. Bary – Faculteit der Filosofie
- mw. drs. J.M. Keßler – Faculteit der Letteren
- mw. mr. R. van Oers – Faculteit der Rechten
- mw. drs. R.M.P. van Zundert & Mw. drs. S.W. Derks – Faculteit der Sociale Wetenschappen
- mw. drs. M.C.L. van den Brink – Faculteit der Managementwetenschappen
- mw. drs. M. Koopman & Mw. drs. W. Kievit – Faculteit der Medische Wetenschappen/ UMC St Radboud
- mw. drs. M. Zeitler & Mw. drs. O.V. Manyuhina – Faculteit der Natuurkunde, Wiskunde en Informatica.

Het stipendium is vernoemd naar dr. I.B.M. Frye, in 1953 een van de eerste vrouwelijke wetenschappelijke medewerkers aan

de Radboud Universiteit. Het stipendium bestaat uit een bedrag van 3500 euro.

www.ru.nl/persberichten

Prof. dr. C. Halkes Scriptieprijs

Op 13 december van 15.00 – 17.00 uur zal voor de zevende maal de uitreiking plaatsvinden van de prof. dr. C. Halkes Scriptieprijs voor de beste en meest vernieuwende RU-scriptie op het gebied van gender, seksualiteit, emancipatie en vrouwenstudies in de periode 1.9.05 – 1.9.07. Aan de prijs is een geldbedrag van € 350,- verbonden en de mogelijkheid tot publicatie van de scriptie.

Huize Heyendaal, Beelkamer, Geert Grooteplein 9

www.ru.nl/genderstudies

Debat AKKuraatd

11 december, 17.30 uur: debat. 'Wat is studiesucces?' Onderwijs-intensivering, zesjescultuur.

Plaats: Huygensgebouw (FNWI), HG00.304. Inschrijven:

www.ru.nl/akkuraatd-debat

www.ru.nl/akkuraatd-debat

Nieuwgezicht

Naam Marjolein Rikken

Leeftijd 35

Was medewerker Interne Accountantsdienst UMC St Radboud

Is plaatsvervangend hoofd Interne Accountantsdienst Radboud Universiteit

Sinds 1 september 2007

Eerst was je accountant in het ziekenhuis, nu op de universiteit. Groot verschil?

"Het is hier veel formeler. Iedereen zegt dat het andersom is, maar ik merk dat alles hier veel strakker gaat. En in het ziekenhuis draait het natuurlijk om patiëntenzorg, dat is toch anders dan onderwijs en onderzoek."

Wat doet een accountant zoal?

"Ik controleer bijvoorbeeld de jaarrekening van de universiteit, of de winst- en verliesrekening klopt van alle afdelingen. Als dat klopt geven wij daar een accountantsverklaring voor af. Klinkt saai, hè? Maar het werk is heel leuk."

Wat maakt je werk zo leuk?

"Dat je bij al die eenheden komt, ik zit eigenlijk weinig op mijn plek. Ik mag mensen van allerlei afdelingen interviewen. Wat opvalt sinds Oracle (financieel software pakket – red) is ingevoerd, is dat iedereen nog een beetje aan het zoeken is – ik ook. De sfeer is goed: iedereen helpt elkaar. Samen lunchen? In de lunch werken we meestal door, haha."

Drukke baan dus. Nog tijd voor ontspanning?

"Ik werk drie dagen per week, dat is ideaal voor mijn twee zoons van twee en vier en onze eigenwijze Dalmatiër. We hebben nu net een nieuw huis en de oudste gaat sinds kort naar school. We zijn vaak buiten te vinden."

Algemeen

Studentenkerk

Activiteiten Erasmuslaan 15

T/m 21 december, 12.45 uur:

Middaggebed in de advent.

11 december, 18.00 uur: Crossroads.

Vegetarische maaltijd en gesprek met

buitenlandse studenten. Inschrijven

verplicht in verband met het eten.

12 december, 19.30 uur: Taizéviering.

14 december: start meditatieweekend.

17 december, 19.45 uur: Boeddhistische

meditatie Tahara.

18 december, 18.00 uur: Soeplezing:

Meet the mayor! Thom de Graaf.

Kerkdiensten op zondag

Prof. van Weliestraat 4

9 december, 11.00 uur: Tweede zondag

in de advent 'Advent: uitzien naar de

Messias'. Huub ter Haar houdt de

overweging.

16 december, 11.00 uur: Derde zondag

in de advent 'Advent: uitzien naar de

Messias'. Huub ter Haar houdt de over-

weging.

Na de viering: presentatie van nieuw

gebouw. Pim van Dijk, ontwerper van

de liturgische ruimte, zal een inleiding

houden.

17.00 uur: Anglican Church.

www.ru.nl/studentenkerk

Lezingen

7 december, 15.00 – 17.30, Soeterbeek

Programma en United Netherlands

Debat: Mensenrechten voor iedereen?

Een debat tussen het Ministerie van

Buitenlandse Zaken, wetenschappers

en Amnesty International.

Plaats: CC5, Mercatorpad 1.

www.ru.nl/humanrights

Cultuur

13 december vanaf 21.00 uur, 10-jarig

bestaan QHarmony. Café Piecken.

13 december vanaf 21.00 uur (toegang

vanaf half 20.30 uur), filmnacht Olympus

op B-faculteit.

www.olympus.science.ru.nl/filmnacht

13 december, 19.00 uur, Soeterbeek

Programma i.s.m. Cultuur op de Campus

Film en debat Our Daily Bread (2005) CC

3, Mercatorpad 1

Na de vertoning van documentaire, debat

met Hub Zwart (RU hoogleraar Filosofie

van de Natuurwetenschappen) en

Robbert Maseland (RU onderzoeker

politologie en economie)

www.ru.nl/filmendebat

PAOG-Heyendaal

10 januari: Is er een 'psychiatrisch' brein?

18 januari: symposium Palliatieve zorg

en rouwverwerking bij kinderen.

25 januari: cursus Heupprothesiologie,

bestemd voor assistenten in opleiding

tot orthopedisch chirurg.

www.paogheyendaal.nl

Benoemingen

Mw. dr. A.M.T. Bosman is m.i.v. 1 novem-

ber benoemd tot hoogleraar bij de

Faculteit Sociale Wetenschappen met

als leeropdracht Dynamiek van leren en

ontwikkeling.

Mw. dr. A. van Minnen is m.i.v. 1 novem-

ber benoemd tot hoogleraar bij de

Faculteit Sociale Wetenschappen met

als leeropdracht Angstregulatie en

behandeling van angststoornissen.

Mw. dr. M.J.F.J. Vernooij-Dassen is m.i.v.

1 november benoemd tot hoogleraar bij

de Faculteit der Medische Wetenschap-

pen met als leeropdracht Psychosociale

aspecten van zorg voor kwetsbare

ouderen.

Dr. A.M. Breure is m.i.v. 1 november

benoemd tot hoogleraar bij de

Faculteit Natuurwetenschappen,

Wiskunde en Informatica met als leer-

opdracht Ecologische risicobeoordeling.

Journalist dr. Ben Knapen (1951) is m.i.v.

1 januari 2008 benoemd tot bijzonder

hoogleraar 'Media en Kwaliteit' bij de

Faculteit der Letteren met een bijzondere

leeropdracht vanwege het Katholiek

Instituut voor Massamedia (KIM).

Dr. Albert Pieter Grootjans (1951) is met

ingang van 1 december benoemd tot

bijzonder hoogleraar Ecohydrology of

wetland ecosystems (FNWI)

Promoties & Oraties

7 december, 10.30 uur: promotie mw.

drs. M.B. van Iersel (Med.Wet.) 'The

interplay between gait and cognitive

function in elderly people'.

7 december, 13.30 uur: promotie de heer

mr. B.M.E.M. Schols (Rechten) 'Van

exécuteur testamentaire tot Testaments-

vollstrekker tot afwikkelingsbewindvoer-

der. Zijn ware aard, civiel en fiscaal'.

Een onderzoek naar de grondslagen van

executele als erfrechtelijke verbintenis.

7 december, 15.45 uur: oratie de heer

prof. dr. C.J.J. Tack (Med.Wet.)

'Deining en diepgang. Bewegingen in de

diabetologie'.

10 december, 13.30 uur: promotie mw.

drs. E. ter Gast (FNWI) 'Biotech Pioneers.

A philosophical inquiry concerning the

genetically engineered mouse'.

10 december, 15.30 uur: promotie de

heer drs. R.D. Kok (Med.Wet.) 'Proton

Magnetic Resonance Spectroscopy of

Human Fetal Brain'.

11 december, 13.30 uur: promotie de

heer drs. R. van der Meulen (Soc.Wet.)

'Brug over woelig water. Lidmaatschap

van sportverenigingen, vriendschappen,

kennissenkringen en veralgemeend ver-

trouwen'.

11 december, 15.30 uur: promotie mw.

drs. M.G.H. Laurant (Med.Wet.) 'Changes

in skill mix. The impact of adding nurses

to the primary care team'.

12 december, 13.30 uur: promotie de

heer drs. A.P. Schouten van der Velden

(Med.Wet.) 'Surgical, epidemiological and

radiological aspects in the diagnosis and

treatment of ductal carcinoma in situ of the breast'.

12 december, 15.30 uur: promotie mw. drs. E.M.G. Jacobs (Med.Wet.) 'On the early management of hereditary hemochromatosis'.

13 december, 13.30 uur: promotie mw. drs. M.F. Roelofs (Med.Wet.) 'Toll-like receptors in rheumatoid arthritis innate immune sensing of danger signals'.

13 december, 15.30 uur: promotie mw. drs. A.A.E.M. van Alfen-van der Velden (Med.Wet.) 'Changes in cerebral oxygenation and hemodynamics during clinical interventions in newborn infants. A near infrared spectrophotometry study'.

14 december, 10.30 uur: promotie mw. drs. R.A.H. Pijpers (Man.Wet.) 'Between fear of masses and freedom of movement: migrant flexwork in the enlarged European Union'.

14 december, 13.30 uur: promotie de heer drs. P.J. Blijham (Med.Wet.)

'Determinants and clinical application of muscle fibre conduction velocity'.

14 december, 15.45 uur: oratie de heer prof. dr. J.A.M. Kremer (Med.Wet.) 'Patient-power in vruchtbare netwerken'.

17 december, 10.30 uur: promotie mw. ing. F. Streijger (Med.Wet.) 'The biological role of the brain specific creatine kinase energy system in mice. A behavioral approach'.

17 december, 13.30 uur: promotie de heer T. Shimazui (Med.Wet.) 'Expression and significance of cadherin-catenin complex in Renal Cell Carcinoma'.

17 december, 15.30 uur: promotie de heer K.A. Clark (Med.Wet.) 'TRPM7: A novel regulator of the actomyosin cytoskeleton'.

19 december, 10.30 uur: promotie mw. ing. P.A. Kreijveld (Med.Wet.) 'Regulation of alloreactivity - Identification of biomarkers and modulation by immunosuppressive drugs'.

19 december, 13.30 uur: promotie mw. drs. M.J. van der Lee (Med.Wet.) 'Clinical pharmacology of ritonavir-boosted anti-retroviral regimens in HIV-treatment'.

19 december, 15.30 uur: promotie de heer S. Mickenautsch (Med.Wet.) 'The impact of the ART approach on the treatment pattern in a public oral health service in South Africa'.

21 december, 10.30 uur: promotie mw. S. Müller-Herbers (Man.Wet.) 'Voorbeeld Nederland? Coöperatief onderhandelen en bescherming van de groene ruimte in Duitsland en in Nederland aan de hand van stadsuitbreidingen in Münster (D) en in Enschede (NL)'.

21 december, 13.30 uur: promotie mw. drs. C.F.J.M. Peeters (Med.Wet.) 'Liver metastases of colorectal cancer. The impact of the primary tumour on growth of metastases'.

21 december, 15.45 uur: oratie de heer prof. mr. F.W.J.M. Schols (Rechten) 'Het ontbreken van de uiterste wil'.

Lustrumconcert Nijmeegs Studentenorkest

Het Nijmeegs Studentenorkest Collegium Musicum Carolinum geeft op woensdag 19 december om 20:15 uur een concert in concertgebouw De Vereniging. Op het programma staan de bewerking van Leopold Stokowski van Toccata en fuga in d-mineur van Johann Sebastian Bach; het Vioolconcert in a-mineur van Alexandre Glazunov, met als soliste Marianna Rácz, en de spectaculaire suite The Planets van Gustav Holst. Kaarten: €12,50 / €10,- (pashouders). Voorverkoop: €10,- via Boekhandel Roelants (Van Broekhuysenstraat 34) en de Campusshop (TvA 2).

www.ru.nl/studentenorkest

Kerstconcert Concertserie Beek

Stichting Concertserie Beek programmeert een reeks van 8 zaterdagavondconcerten in de Sint-Bartholomaeuskerk in Beek bij Nijmegen. Op 22 december verzorgt het barokensemble Musica Amphion o.l.v. Pieter-Jan Belder m.m.v. de Canadese sopraan Penni Clarke. Er worden onder meer composities van J.C. Bach, Corelli, Händel, Scarlatti en Böldcker ten gehore gebracht.

Concertserie Beek stelt leden van de PV Radboud in de gelegenheid dit concert te bezoeken tegen een gereduceerde prijs. Op vertoon van de PV-pas ontvangen PV-leden bij de concertkassa een korting van € 3,00 op de toegangsprijs van € 18,00.

www.concertseriebeek.nl en www.ru.nl/pv

Uitreiking kerstpakketten

De kerstpakketten namens het College van Bestuur worden weer centraal uitgereikt. Tegen inlevering van de speciale bonnen kunnen de kerstpakketten als volgt worden opgehaald:

- 10 december, van 09.00 -10.00, alleen voor eenheden die de distributie zelf verzorgen. Naar het aantal bonnen wordt ook het aantal kerstpakketten geleverd.

- 11 en 12 december, tussen 9.00 uur en 17.30 uur

Tussen 12 en 20 december kunnen de pakketten alleen tussen 8.30 en 11.30 opgehaald worden.

Plaats: receptieruimte Refter, Erasmusplein.

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- **Financieel administratief medewerker (0,6 fte)**
CPO
- **Projectleider Expertisecentrum Nederlands (0,8 fte)**
Faculteit der Sociale Wetenschappen
- **UD Taalbeheersing van het Nederlands (0,7fte)**
Faculteit der Letteren
- **PhD student position: Modelling binaries in the Solar Neighbourhood (1,0 fte)**
Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica

Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Patricia Veldhuis (hoofredacteur), Carin Böklerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob Goossens, Marjolein Pijnappels, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve, Anouk

Broersma, Gaby van Caulil, Jacqueline van

Dongen, Jaap Godrie, Alex van der Hulst,

Roel Neijts, Oscar Paling, Bea Ros,

Ilse Schuurmans, Teun Verberne, Ruud Vos,

Ron Welters, Anna van de Weygaert,

Christiaan de Wit

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Marco Ticheler,

Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma, Michiel Visselaar

Redactieraad: drs. R. van den Brink, prof. dr.

F. Corstens, dr. E. Denessen, dr. J. Linssen,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 o.v.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Erik van 't Hullenaar

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Böklerink (coördinatie), Kelly Huijsmans, Karen Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De volgende Vox Campus verschijnt in verband met Kerst op woensdag 19 december.

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is daardoor dinsdag 11 december.

Susanne, Luuk en Tom wonen in een groot en vooral oud studentenhuus aan de St. Annastraat. Van de nieuwe huisbaas hebben ze onlangs te horen gekregen dat alle bewoners plaats moeten maken voor een grootschalige verbouwing.

Huisgenoten

Tom: "De vorige huisbaas had het pand al heel lang en deed er eigenlijk weinig aan. Uiteindelijk is het huis verkocht aan een professionele huisjesmelker."

Susanne, sarcastisch: "Een erg aardige man."

Tom: "Hij nam bij de kennismaking een grote kerel mee om ons te intimideren en had een vrij agressieve insteek. Hij weigerde gas, water en licht op zijn naam te zetten. Ook gaf hij aan het huis te willen verbouwen. Als we niet weggingen, zouden we midden in de renovatiewerkzaamheden terecht komen."

Susanne: "Hij dreigde: 'Laten we het makkelijk houden voor elkaar. Ik kan ook hoeren, polen en junks in huis zetten, maar daar zitten jullie niet op te wachten.'"

Luuk: "Na onderhandelingen kregen we de keuze: of binnen een jaar weg met 2500 euro per persoon, of hij zou eenzijdig het huurcontract opzeggen en dan zagen we elkaar in de rechtbank. We zijn met de eerste optie akkoord gegaan."

Susanne: "Er is best wat voor te zeggen dat hij wil renoveren. Het is een heel oud huis en je kunt merken dat er jarenlang niks aan onderhoud is gebeurd. Het is bijvoorbeeld absoluut niet energiezuinig. Maar er valt prima te leven."

Luuk: "Hoewel ik niet overal zou gaan springen."

Tom: "In een aantal kamers zit een kuil in de vloer. Toen ik hier zeven jaar geleden kwam,

wilden de toenmalige bewoners geen huisfeesten meer geven. Tijdens het laatste feest was de vloer een heel stuk naar beneden gezakt. Ondertussen zijn er alweer een aantal huisfeesten gegeven en het veert inderdaad mee als er veel mensen zijn."

Luuk gaat naar de keuken voor koffie en blijkt bij terugkomst een kritische blik te hebben geworpen op zijn leefomgeving.

Luuk: "De fotograaf heeft vast mooie foto's gemaakt... Wij komen er niet goed vanaf in Vox."

Susanne: "De stapel afwas komt doordat het afwasmiddel op mysterieuze wijze is verdwenen."

Tom: "Mijn kamer wordt normaalgesproken elke week schoongemaakt, maar dat is nu niet gebeurd."

Luuk: "Zijn vriendin is weg..."

Tom: "Nou, ik had het eigenlijk over mezelf."

Het huis, bestaande uit twee studentenhuizen op drie verdiepingen, lijkt inderdaad zijn beste tijd gehad te hebben. Voor de studenten op de bovenverdieping betekent verhuizen echter afscheid nemen van een gezellig huis. Hoewel er niet vaak gezamenlijke activiteiten worden georganiseerd, gaan ze geregeld samen eten of stappen. Huisoudste Tom is blij met al zijn huisgenoten: "Ik heb ze natuurlijk ook allemaal zelf uitgekozen." [AB, fotografie: Gerard Verschooten]

